sulnest/vnde auer yuwe Kinder. Wente sehet/de tydt wert kamen/ yn welcker men seggen wert/Salich synt de vnfruchtbaren/vnde de Lyue/ de nicht getelst hebben/ vnde de Brüste/de nicht gesöget hebben. Denne werden se anheuen tho seggende tho den Bergen/Vallet vp vns. Vnde tho den kleinen Bergen/bedecket vns. Wente so men dat deith am grönen Holte/ wat wil denn am dörren geschehen? Alse wolde he seggen/Leuen Kinder/vth mynem Lydende leret/wo ydt yuw ghan wert. Wente hyr wert ein klein Hündeken geslagen/einen groten Hundt tho vorschrecken. Wat wil vns armen Sünders beyegenen/dewyle Godt synen allerleuesten Söne so gruweliken handeln leth. Vorwar solck ein ernsthafftich Exempel vnde Vorbelde wert nicht schertzen noch schimpen. Wehe den vndanckbaren.

en/ mit namen Simeon / van Kyrenen/de vam Velde quam/ de ein Vader was Alexandri vnde Ruffi / den grepen se / vnde leden dat Crütze vp en / vnde dwungen en / dat he em syn Crütze dröge. Christus öuerst was also gehandelt/ dat he van den Halsschlegen van dem Geisselende vnde dörnen Kronen / so schwack vnde krafftlos was/dat he syn Crütze nicht dragen konde. Se mosten einen frömden dartho dwingen / Idt ys öuerst vns tho troste geschehen/ dat wy sehen schöllen / dat vns Godt yn vnserm Crütze ock einen Simon geuen wil/de vns dat Crütze dragen helpe. Dat ys de hillige Geist / wo Sanct Paulus secht/Romano. viij. De Geist vorbiddet vns sulueſt mechtichlick/ mit vnuthsprecklikem süchtende.

Wol volget Christo yn syner Crützedracht?

Ein groth hupe Volckes vnde Frouwen/volgedem em / de beklageden vnde beweneden en.

Wat sede Christus tho en?

He wende sick tho en vmme/ vnde sprack / Gy Döchter

Van dem Berge Caluarie/ vnde Crůtze.

Wor ys Christus gecrůtziget?

Alſe ſe quemen an de ſtede/de dar heth Galgenberch / Crůtzigeden ſe en darſulueſt. Vnde geuen em Etick edder vormirreden Wyn tho drinckende / mit Galle vormenget. Vnde do he ydt ſchmeckede/ wolde he niche drincken. Hyr ys voruůllet/dat Godt dorch Jſaiam klaget. Syn Wysberch ſy em ȯuel geraden/vnde de ſȯte Wyn/yn Etick vnde Galle vorwandelt.

Wenner ys he Gecrůtziget?

Vmme de Sȯſte ſtunde.

Wo ys he Gecrůtziget?

Mit twen andern ȯueldedern/vp beyden ſyden/einen thor rechtern handt/ vnde einen thor luchtern/Jheſum ȯuerſt midden ynne. Vp dat de Schrifft voruůllet wȯrde. He ys manck de Oueldeders

Genesis Psalmar.

Sem sa Eru

verduge Goode og Gud
hrædde Kiennemann.

Saluge S. Jon Þorsteins son

Soknarprestur fordum/ j Vestmanna Ey-
um/ Og sijdan Guds N: Pijslarvottur/
Hefur samsett / á vort Islendska Tungu-
maal. Prentader epter Boon og Osk-barns
Elskulegra Sona/ S. Jons Jons Sonar/ Pro-
pasts j Borgarfyrde/ Og S. Þorsteins Jons
Sonar/ Sem og einnen þess Saluga/ Goda og
vel Forsokta Manns/ Jons Jons Sonar Vest-
manns/ þeirra Brodurs. Gude til Lofs
Enn þeim til Gagns sem slijkt
vilia Idka.

Psalm. 102.

Þetta verde ritad vppa epterkoman-
de Kynkuijsler / Og þad Folk sem skap-
ad skal verda/ mun lofa DRotten.

A Hoolum j Hialltadal

Anno. 1652

Gudhrædddum Lesara/ Oskast Lucka og Blessan/ Aþ Gude Fødur j Jesu Nafne/ z Upplysing H. Anda.

POstulenn Pall skrifar so/ 2. Tim 3. Oll Ritning aþ Gude jnngiefenn er Nytsamleg/ til Lærdoms/ Til Umvondunar/ Til Betrunar/ Til Leidrietfingar j Riettlætenu. Suo ad Gudſ Madur sie algiør/ til allſ Godſ Verks hæfelegur.

Þessu jata aller Kiercfehristner/ ad satt sie/ z sieu eingenn Motmæle. Enn þo synest sumum ad su þyrsta Book Ritningarennar/ sem er Genesis Book/ Og su seinasta/ sem er Openberingar Bokenn/ sieu ælykt ad reikna suo sem Morgunstiarna og Kuølldstiarna / a þeim skiæra Himne H. Ritningar.

Onnur talar vm Upphaþ Heimsins z allra skapadra Skiepna/ og huørnenn þa haþe vered Christne Drottens. Su ønnur talar vm Ending Heimsins / og huørnenn þa mune Christendomenum ganga. Vier høþum og so tuo Tijma/ sem nu liþum/ Annan þann sem vier a Fæddunst / z vrdum sijdann j Sætt z Vinskap DRottens tekner j Skijrnenne. Annan þann sem vier skulum vid skilia/ Og huggum oss vid

Gudſ

Guds H. Sacramente/z hans øll Nadar Fyrerceit. Pad fyrsta Fyrerheit var giefed off j Gamla Testamentenu/Gen. 3.

Ad Kuinnunar Sæde skyllde sundur mer ia Hoggormsins Hofud. Fylling pess sama Fyrerheitis er skied j þui Nya Testamentenu/ þegar vor Endurlausnare var gieten og Fæddur af Jomfru Mariu Blessudu/ Lupe.

Enn so sem þeir Gømlu gløddu sig vid þad Fyrsta Fyrerheit/So ber off/þia huørium þad er vppfyllt/þui sama Fyrerheite ecke ad gleyma hellldur ad þacka Gude fyrer Nad z Truskap sinn/sem hañ synde j þui Fyrerheite/ og liet fyramm koma. Pier vilium þar af Predika/ Syngia/ z eilyfa Minning halda.

So giørde sa Guds Madur sem þessa Gene sis Psalma sette vppa vort Modurmaal/ Suo ad Moyses Predikar nu ecke alleinasta med sun durlausum Ordum/helldur og so syngur Guds Lof j sama Modurmaale voru. Og med þui ecke eru so aller Megnuger/ ad þeir kunne þet la Bibliu ad kaupa/vegna Fatæktar Lands vo rs/Pa er gott vier høfum þa fyrstu Book Rit ningarennar j Modurmaale voru off kunna.

Par eru aller Truar Articular jnne/Eirnenn huørnenn geinged hefur/og ganga mune Guds Christne/Pui sa Vyse seiger/ Ad ecke falle neitt Nytt til vnder Himnenū. Eccl. 1. Gud endurgiallde hønum sitt Erfide/z vppreke adra enn framm veigis / Nafn DROttins

 kunngt

kunnugt ad giøra.

Læted Guds Ord Ryckia ydar a medal/ seiger Postuleñ/Og taled hvør vid ann an/i Psalmum/Lofsaunguum/ꝛ Neilo gum Kuædum. Col. 3.

Mier þyker Naudsyn / ad þyrsta Veralldar eñar Hystoria sie kuñug hier i Lande. Og þui i Trauste DROTTens / læt eg þa Godu Psal ma vtganga/sem sa Eruverduge Saluge Mañ hefur Dictad/epter Guds Anda tilsøgn/ꝛ Tru sinne. Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord Hindra Pauans og Tyrkians Mord. Þar med læt eg befalada vera alla mijna Sam christna Gude Fødur i Jesu Nafne.

Thorlakur Skula Son.

I Genesis Psalm.

Ton/ Jesus Guds Son eingietenn.

Vd j Vpphafe giørde/ gre
inest ei neitt fyrr/ vm/ hagle
gast Himen og Jørdu/ hun
var j Eyde og toom. Gott
Lios vardaf hans Orde/ Ande Guds yf
er Vøtnenn færdest/ þ Dags verk fyrst
finnum.

Valld hans liet Festing verda/ Vat
na j millū þa/ adskilde einung þra/ efre
þeim nedre fra/ Himen baud heita skyll
de/ huørn DROttenn skapa villde/ þeim
ødrum Deige a.

Þa liet Gud þurrt Land koma/ þad
hn̄ kallade Jørd/ Bar Trie/ Grøs/ Vr
ter Bloma/ mz bestu Giædum giørd/ sier
huort vid Tegund sȳna/ sæ Gud sitt Ve
rked sȳna/ þridie Dagz þa vard.

Sol a Festing þa sette/ ē Deigenū ski
orna æ/ stort Tungl adstyra Nottu/ St
iørnur hn̄s skȳna z þa/ Teikn Daga/
Ars og Tȳma/ Tegund þess er ad gey

 ma

ma/gott Dags Verk fiorda fa.

Med Fugla z Fiska marga/friofgade Lopt z Sio/Moñumþar mz ad biarga møg vel slÿkt vnder bioo/ Blessade og baud margfalldest/ Biargræded vid ma ect hÿlldest/sem fimta Dags verk so.

Lijka baud Jørd fram leida/ Lifande ferfætt Dyr/Fienad z Mañ skal fæda/ Fostred oss so til byr/ Mañ skoop epter Mynd sine/ med hiñ froma Kuiñu/sem Dags verk siotta hier.

Gud blessade þau bæde/baud þeim ad margfalldast/og fieck þm allt til Fædis af Fodurlegre ast. Sie þier Dyrd/ hæd ste Heidur/ Himneskur Faderen Godur huørs Blessan alldrei brast.

II Psalm.

Ton/Fader vor sem a Himnum.

ÞA Drottenn hafde þañenn giørd/þesse storverkeñ/Himen z Jørd/z so skoop Herrans Hondeñ sterk / i Heilagleika øll sijn Verk/ siøunda Dageñ huijldest hañ/helgade mest og blessar þañ.

Gud

Gud hafde Manneñ giort af Molld/
Sodan mz Bein/ Hwd Haar z Holld/
Lijfs Anda blies j Andlit hans/ alltijd
lifer þui Sæla Mañs. Drottëñ plant
ade ejrn Alldingard/ vid vppgang Soo
lar þetta vard.

Þar vxu Trien ægiæt z væn/ ad eta
Sæt/eñ skoda Græn/ Lijfs Tried j mid
iu marke stood/mz Skilnings trienu Il
ls z Gods/ Gud sette Adam j þañ Ga-
rd/Eden z Jørdeñ friosøm vard.

Vppspretta vt af Eden rañ/ Alldin
gardeñ vøkuade þañ/ þar ruñu Vatz-
foll fiogur fra/ fiñst þeim Kostulegt Gu
lled hia/ Giædaleger Gimsteinar tueir/
Bedellium z Onix heita þeir.

Þar sette DROtteñ mætañ Mañn/
mettast af Trianum ætte hañ/ vtan aþ
Skilnings einu Trie/ vm huad DRot
teñ so talade/ Huørn Dag ē etur þu aþ
þui þa skalltu falla Daudañ j.

Og Gud frameiddde oll sijn Dyr/ til
Adams so þau nefnde skijr/ Hier mz Fu
gla z heilagt Fie/ heiter eins og Adam

 nefn-

nefnde/Mañsins po eingeñ Medhialp var/ medal Fiølda Dyranna par.

Pa liet Gud Adam sofna sætt/af Sid þu hñs took Ribbein eitt/ bygde Kuiñu af Beine Mañs/ Brude leidde þagra til hañs/ Elskañ þra vard heit z hrein hana jafnar sitt Holld z Bein.

So þad Madureñ sidañ ma/ sijnum Foreldrum vijkia fra / z hallda sig vid Holldeð sitt/ Hioneñ tuø skulu vera eitt/ Nakeñ litu sijn Lyte ei neín/ Lop sie þier Heilog Þre Hing ein.

III Psalm.

Ton. Lifande Gud þu lijt.

OG Høggormureñ hreckuijs þar/ huoriu Dyre slægare/ orkade þui ad Eva var/ Vnderolum hñs hlyd dnare/ hun at af Eple og hrærde Tried/ hier til lockade Adam med/ sdruuijs meintu vared.

Strax fundu þau huar Fiotred la/ z formerktu sig Nakeñ/ Fijkiu Blød vm

B

ſig peſtu þa/ Fot voru veyk z aukeñ/ Guds Rodd heyrdu j Garde var/ Geymdu ſig millum Trianna þar/ ſarlegã beit þau Sokeñ.

Gud kallade Adam til ſijn/ Eñ hañ medgieck ſtrax Broted/ Kuiñañ ſem þu gaffſt Kiær er mijn/ kom mier til þſſ/ Eg hef eted/ Eva bar vppa Ormeñ ſok/ ad hans folſk Ord og Suikamok/ ſig hefde ſuæſlt j Neted.

Og Gud lagde a Ormeñ Giolld/ ad hañ ſkal Boluadur ſtrijda/ hans Mat ur ſkal ei añad eñ Mold/ Ovinſkap ſet ie ſijdañ/ þeirra og beggia Affuæmis/ eñ j Dag giorla ſieſt til þeſſ/ eitt a mot odru ſtrijda.

Kuiñuñar Sæded ſaña ſkal/ ſüdur bryota og meria/ Noggormſins ſterka Nobudſkiel/ hart þo ſig ættle ad veria/ Ormureñ lijka orkar þui/ ad bijta Godann Hæleñ j / a medan þeir eru ad heria.

Vid Kuiñuna ſo ſagde Gud/ Sorger ſiolga eg þijñar/ huornar ſem þu verdur þungud/ þig ſkal Barns fæding þijna/

Þad er z eirnes þig a lagt/þu sierk ond er þijn s Bonda Mackt/ hann skal þiñ Herra Reynast.

Til Adam sagde Herran þa/fyrst hl ydder Konu þiñe/ Bøluud sie Jord sem byr þu a/ berst þu med Sorg a henne/ Þyrnarz Klungur þijn er Naud/ þreyt fyr j Sueita et þitt Braud/ a medann þu ert þar jnne.

Adam Kuiñuna vr þui liet/Evu hu ors Moder heita/DROttenn skar þeim af Skiñe Føt/til skiols og Huldu Lyta/ Rak þaug sijdan aþ Eden vt / suo ecke skylldu hialp^v Mat/af Lijffsins Trienu eta.

Ad vackta godañ Alldengard/Eingel Cherubim sende / med eitt naked Suet þaude Suerd/so þau ei Lijfs Tried fiñ de. Reþsa oss ei j Reide hart/Riettlate Gud hialpa þu snart/þad er j þiñe Ne ade/ Amen.

IIII Psalm.

Ton/Aþ diuþre Grÿad.

Der

L Enefeos j fiorda er fyrst/ vm ssa ding Mafia skrifad/ Cain var fæddur/ Eva gladdest/ z kuadst (Man Drottens) hafa/ Nier ept' þædde hun Abel/ vard Hirder Sauda og lifde vel/ Cain þor Akur ad yrka.

Fram leid so/ Tijme Foornakom/ þeir þooru til Offurs giordar / Cain bar fr am lieff Jardar Blom / Enn Abel af Feyte Hiardar/ Abels Foorn Drottens æleit vel/ enn ei j Næd leit hinnar til/ Cain foolskast z furdar.

Hans aþmyndadest Yferbragd/ Enn Drottenn spyr þann Reida/ Huar af kie mur þijn Hugarstygd? Nema haþer a Dygdum leida / Fromur þu giediast munder mier Meinsemd þijn þ Dyrum er / læt hana ei jnnlædast.

Þeir geingu vt æ Akurlønd / z tala saman bæder/ Cain wfriette Heiptar Hønd/ hel sloo sinn froma Brodur/ Drottenn spyr Cain Abel ad/ afundenn kuad st ei vackta þad/ huorness hønum af reider.

 Nerr

Herran spyr þañ i Hafre stod/ Huad
dyrfdest þu ad giora ? Til mijn kallar
þijns Brodurs Blood/ Boluadur skallt
þu vera/ Þu sæder Bloode Akureñ a/
Avoxt skal þier ei bera sa / Flackande
skalltu fara.

Þa sagde Cain Synd mijn er/so sto
or ad fyrergiefast eige/ þela hlyt eg mig
fyrer þier/ þyrst Lands vist mier af seig
er/ Jafnañ rææfade Jordu a/ Jeg hræd-
est einhuør mune mig slaa/ so eg af Sa
rum Deye.

Eñ DROttiñ sagde so ei skie/ þui sio
folld Hefndeñ yrde/ vppa h ñ sette Ein
kieñe/ so eingenn skada þyrde/ Hañ foor
fra Drottens Asian vt/ og bio siidañ i
Lande Nod/ Austur fra Eden Garde.

Hans Kuinna fædde Henoch þar/
Henoch gat Jared siidañ / Jares Son
Mahujael var/ sa Mathusalam gat fr
ãdañ/ Lamech var Mathusaels son/ Til
la hiet ein hñs Ecktakon/ z oñur Ada
hin blijda.

Sa Lamech atte Syne þria/ vid siin
um

sum Kuinum bædum/ Jubal hoop fyrst
ur Hørpu ad sla/ Hliodfære bio til med
Rædum/ Tubalcain z kune fyrst/ Kop*
og Jarn ad smijda med List/ til Gagns
z Glede Þiodum.
Adam snarf sijna Evu þa/ Oliett va
rd hun Seth fæder/ Sagde / Gud leit
Eymd mijna a/ z annad gaf mi' Sæde/
fyrer Abel sem saklaus doo/ sa Reide Ca
in j Hel sloo/ þ jook nijer þunga Mæde.
Framleid so Tijd ad fromur Seth/
þess hefur sier Kuinnu eina/ og atte Son
sem Enos hiet/ j Ecktaskap þeim hrei
na/ Þatt tijd giørdu Men Soknarsaþn
sin predikudu vm Herrans Nafn/ Guds
Lofe skal allöre leina. Amen.

V Psalm.

Ton/ Natturann øll z Edle.

ADam var skapfur epter Guds
Mynd/ mijkel hafde hn Giæde/
Neidarleg voru Hion samlynd/
Herran blessade bæde / hann atte mo-
rg Born/ vel Vijsdomsgiørn/ vard nu

 Nun

Hundrud Aara/þriatíu meir/þar epter deyr/Þa var Tijd heim ad fara.

Seth hafde Hundrad z fim̃ ꝏr/ þa Enos fæddest hønum/han̄ vard eirnen̄ miøg Alldurs hꝏr/Ærutijf ur hia Mo sium/ ꝏtte mørg Børn/vel Wijsdooms giørn / vard niju Hundrud ꝏra/ og tolf Aar meir/þar epter deyr / þa var Tijd heim ad fara.

Enos Nijrꝏdur ꝏtte Son/ og liet han̄ Chenan heita/hevur j Fyrer heit is von/ Nialprꝏdis giørt ad leita/ ꝏtte mørg Børn/ vel Wijsdoms giørn/vard Niju hundrud Aara/og fim̃ Aar meir/ þar epter deyr/Þ.v.T.heim.

Chenan siøtiju Aara var/þa Aatte Mahalaleel/ þar epter ꝏtta Hundrud Aar/z førutijger lifde vel / mørg ꝏtte Børn/ vel Wijsdoms giørn/ vard Niju Hundrud Ara/ z Tiju meir/ þar epter deyr/þaa var T.h. ad vara.

Mahalaleel Menta hrein̄/var meir en̄ a Sextugs Aare/þa hønum fæddest fromur Sueirn/hn̄s þyrste Sonur Jar

ed/ꝏt-

ed/ætte morg Børn/vel Vÿſdoms gi/
rn/ vard ætta Hundrud ára/ ſiſſi z nÿu
tÿu meir/þar epter deyr/ þa var/T. h.

Jared alldradur ætte fyrſt/Henoch þañ
Dygdarÿka/ Ol vpp j Mentum Aru
z lyſt/ei fundu Meñ hñs lÿka/ætte mo
org Born/vel Vÿſdooms giørn/ vard
nÿu Hundrud ára/ ſuo z Sextÿu meir/
þar epter deyr/ þa var Tÿd heim a.

Mæte Enoch morg ætte Børn/ Ma
thuſalem þo fyrſtañ/ mot hegdan jllre
hiellt ſier Børn/ hann framde Lifnad
beſtañ þriu hundrud Ar/ſieck þromur z
klær/ſiñ og ſextÿu þar yfer/Vppnum/
eñ var/ til Himna og þar/j hæſtu Glede
lifer.

Mathuſala miøg Gamall v° þa mæt
añ Lamech ætte/eingeñ þeirra þañſt elld
dre þar / vm huoria ſkriþa mætte/mo
rg ætte Born / vel Vÿſdoms giørn/
vard Nÿu hundrud Aara/nÿu z ſextÿu
meir/þar epter deyr/þa var Tÿd heim
ad fara.

Lamech ætte Son ægiætañ/z þann

A viñ Noa

Noa kallade/ sagde á Jord off huggar
hañ/ huorre DRottenn Bøluade/ morg
ække Børn/vel vijsdoms giørn/ hañ va
rd sio hundrud æra / sio z Siotsju meir
þar epter deyr/ þa var Sijd heim ad.
Noe Tijunde j þm̃ Reit/alldratur gat
þria Syne eirn Sem/aña Cham/z Ja
phet/ af þrra Bradra Kyne/ komu mø
rg Børn/vel Vijsdoms giørn/vrdu sum
fæerra Aara / Goodur þa deyr/gyrnest
þad meir/j Guds Rijke ad fara.

VI Psalm.

Ton/ J Dag eitt Blessad Barn.

HA Mañestkañ so morg var alls/ med Nóop Karla og Kuenna/ Giptust saman j Girndum Holl-ds / Guds Børn vid Dætur Manna/ Stórmeñe vxu vt af þeim/ Illskañ jo-kst þa vm vijdan Heim/ Anda Guds ecke hlyddu / strax med skaðlige straffar þa/ stort Hundrad Aara ellster fæ/ O nææd Guds yfer sig leiddu.

DROTTeñ Jdradest epter þa/ ad
Mañ

Manneñ skapad hafde/ Aþ kuädst villä
hñ aptur mæ/ fyrst Ogudlega lifde/ Fu
glar og Kuikþie Fostur Manns/ falla
skal aþ og giallda hans/ Verollden var
full Lasta/ Fyrer Guds Augum fordæ-
md siest/ framde Þiod ill Ranglæte me-
st/ Noe fañ Næd Guds hæsta.
Noe var Frabær Fromleiks Mañ/
þordadest Glæpe vesta/ Drottenñ Þss ecke
dulde hañ/ deida vill Þioopen lasta/ Bad
ud Giøra Ørk aþ Grene Triam/ Grei-
na ad Nuolf med Hwsiñ sinam/ Einar
Dyr vtan a Sijdu/ Þriu Hundrud Al-
na a leingd sie/ Þriatijgu a Hæd/ Breidd
Fimtije/ Vindauga a Þilþare vijdu.
Gud sagde/ Eg læt Ogna Flood/ alls
Hollds Bana-kaþ vera / Enn vid þig
Sattmals Orden Good/ Eg vil mÿñ
stadføst giøra/ Gacktu j Ørk z allt þitt
Hws / Eitt Par Kuikenda eg þar til
kaus/ af ollu til þijn taker/ Dyreñ/ Fu
gla og Fienad so/ flyt Þorum med þier
tuo z tuo/ so ei j Flodenu sake.
Viduære hentugt þessy z þier/ þu ska

llt j Ørk jñ hafa/ So þa Flood Jørdu yfer er/allt meige þar vid lifa/ Noe elſ kade goodañ Gud/giorde þui allt eins z hañ baud/ Nuar mun vor Nlydne vera? Nu hanger yper Eſldlegt Flood/ añaſt þu DRottẽñ Chriſtna Þiood/ ſem þig dyrdkar Gud Herra/ Amen.

VII Pſalm.

Med ſama Lag.

Hu A Ørkẽñ bweñ ad ollu ſtood/ept er Guds Nœdar Orde/ Stø Dø gum fyrer Synda Flood/ ſuo ſtie Noe a Borded/ Nafde ſitt Folk z huor ſkins Fie/ aþ hreinum Dyrum ſiø z ſiø/ DROtteñ liet aptur Dyrnar/ Vnderdi wps Þytter opnuduſt þa/ vpp lukuſt Gl uggar Nimnum a/ rygnde ſo Folked þy rnar.

Alltijd rygnde og eſldeſt Flood j Fioo rutiju Daga/ Ørkeñ ſem þyrr a Folldu ſtood/ flióta tok vpp ſem hægaſt/ Flood ed gieck yfer Fiolleñ hœ/ fimtan Alna Diwp var þm a/ allt vtan Arkar deyde/ Nœtt

Nætt yfer Jord þad Nefndar Flood/ halft aňad Hundrad Daga stood/ Gud refse oss ecke j Reide.

VIII Psal.

Ton/ Heidrum vier Gud aþ Hug z Sæl.

HErrañ a Noa þeinkte þa/ þar mz oll Dyreñ stor z smaa/ liet þioota Vindeñ/ þuerra Regn/ þa took ad hiadna Vatnsins megn/ Orkeñ a Fialle einu stood/ sem Ararath var neþndt af þiood/ so minkade þad mykla Flod.

Hraþn eirn vm Glugga hañ liet vt/ Heim kom ecke þar Jord vpp skaut/ Du fu liet hñ vt epter þad/ Aptur kom þañ ei þurran Stad/ Hond sijna riette heñe a mot/ honum j Lofa sette Foot/ so leid Vika eingeñ kom vt.

Þa Dwfañ aptur vt send var/ vm Kuollded heim j Neþenu bar/ Margræna Vidsmiørs Vidar grein/ vaxna med Laufeñ þogur hrein/ Eñ haþde hñ Viku allt sier hia/ vt liet Dwþūa fliuga þa/ Nun kom ei Skiped aptur a.

Þa rauf Noé þilfared burt/þegar ſa
Landed Gott og þurrt/Gud baud hønū
z øllu þui/er hañ hafde Skipenu j/ A
Iord ad fara vnder eins/ønguu þui ſki
ede Flooded til Meins/Suo foor huør
til ſamliſka ſijns.

Þa bygde Noe Allare eitt/ og færde
DROttne Offur heitt/ſm̄ Gud lucktar
Ilm Sætleiks þañ/ j ſijnu Hiarta mæll
te hann/ Ei vil eg bølua optar Iord/
jlla fyrer Mañſins Miſgiørd/þui Sy
nda ſpilling hans er hørd.

Ei ſkal eg meir ſlaa allt j Hel/ a med
an Iordeñ ſtendur til/Helldur ſkicka af
hreirnre Raad/huørke ſkal þriota Korn
nie Saad/ ei Froſt/ Hita/ ei Nott nie
Dag/ei Sumar nie Vetur mz ſitt Lag.
Sie Gude lof fyrer ſoddan hag/ Am̄.

IX Pſalm.

Ton/O Gud vor Fader ſem i Him.

DROtteñ Bleſſade Noa og þa
Syne hn̄s/ Sagde/margfall
deſt z vaxed/vpp fylled ſo Io
rdena

rdena/Ydar Ogń z Offe sie yfer Dyrü Lands/Fuglum Loptsins z Fiskum med ydar Atuiñu hreina/Sem grænar Urt er gief eg þad/ giøre þar til Sattmala/bæde vid ydur z ydart Sæd/øll Jar dar Dyr z Fugla/Ei vil eg læta Vatna Flood/verda nu meir til Skada.

Eg vil giefa ydur eitt Teikn og øllu þui/Sem j Ørk var og a Jord er/allt til Veralldar enda/ Mitt fagra Sattmals Boga vil eg setia j Sky/ og þa hañ sie/þeinkia med mier/ þad skal ei optar henda. Noe for Jørd ad fæga þa/fagrañ Vijngard plantade/Drack Vijned sterkt z druckeñ læ/Duldarlim sins ei gæde/ Cham hans yngste Son þad sæ/sinn Nakta Fodur spiade.

Sem z Japhet toku eitt Klæde z hulldu hañ/Nerdum vid Blygdun snèru þr Noe vaknar af Vijne/Cham ætte son sa var ad Nafne Canaan/ vppa þann reiddest Afeñ meir/z bøluade Sonar syne/Eñ Sems z Japhets Neidur hær/ hñ offtar skule vera/ lifde alls nyu Nun

 drud

drud Aar/heil fimtiju þo meira/ sijdan deyde Samuiſku klær/ſo var Tijd heim ad fara.

X Pſalm

Ton/Sæll ertu ſem þinn Gud.

HJer ſkrifaſt Noa Sona Nøfn og Atter/ krautt ma j Saung fram greina þa Kynþætte.

Huør ſem vill ſoddan Þulu/ſialfur le ſe/eg kiem ei Attartolu j Liod þeſſe.

Japhets Son Magog var/ ꝛ marger fleire/ Heidenn Þiod aꝥ kom þar/ſem ell er meire.

Nimrod af Chams Attkuijſl vard Macktar Madur/ hardur Nolldlegrar Sijſlu hiellt ſig gladur.

Nan bygde Babel fyrſt/ ꝛ Borger fle ire/ Aꝥ hans Att Neided fleſt/ hallda Menn være.

Sem Noa ſon var/Fader Ebers Att ar / Suo vrdu mykłar Þioder þeſſ Kyn þættar.

J Beſſum eige kann/þeirra Att vpp telia

felia/vill nockur vel þad giøra/vid mun Duelia.

Folked kom margt aþ þeim/z mykl ar Þioder/Þad dreyfdest vt vm Heimeñ epter Flooded.

DROTTeñ veittu oss vørn og ollum vorum/huar vier edur vor Børn vm He uneñ førum.

XI Psal.

Ton/Natturan øll z Edle Mañs.

Þiod øll eitt hafde Tungumal/ Took sig Mañfiøldenn samañ/ Turn ad byggia sem fakast skal til ferdar allt j Himen/DRotteñ þad sa z sagde þa/ su Þiod mun æfram hall da/ofañ førum/ad þui giorum/eitt Tu ngummal margfallda.

Þanneñ hindrade þa vor Gud/þeir vrdu aþ ad læta/ Eingenn skilde huad añar baud/af þui skal Babel heita/Ti gn DROTTens var vid Turneñ þar z Tungumælunum skipte/Eñ Mønn um þeim/vm viidañ Heim/vtdreyfde hañ

 þar

þar epter.

Fra Sem og allt til Abraham/ Att lid' tiju voru/ Nuør mz sitt Folk vr Chal dea kom/til Canaans Lands þa fooru/ Sara z Loth/þar eirnen wt/af Haran med honum geingu/þra Signar Lood/ Attmonnum og Piood/Ord DROTT-ens þar vm þeingu.

XII Psal.

Ton/ Være nu Gud oss ecke hia.

O Herran mællte Abram vid/ af þinu Lande skallt þara/ þier skal eg veita þar til lid/þu skallt bless adur vera/ aþ þier mun koma Þiodenn flest/þar aþ verdur Nafnfrægur mest/ þig skal ei Blessan þuerra.

Eg skal blessa þa blessa þig/ En þa lua þm þig Lasta/ Vita skallt Gud þin vera mig/ Veit eg þier Adstod besta/z allar Heimsins Attkuisler / eflaust sku lu Blessast j þier/vid þig vil eg Trygd þesta.

So foor Abram med Att og Aud/ad Sichim

Sichim j Canaans Lande/ þar byrtest
honum aptur Gud/ Eñ ad nyu þa loþ
ande/Þetta Land sem ertu j/ allt vil eg
giefa Sæde þui/ s̄ aþ þier er komande.

Abram bygde Alltare þar/ añad hia
Bethel lÿka/þa hans Landtialld j þm̄
stad var/þar villde hñ predika/vm Dr/
ottens hæsta heilagt Nafn/ ad honum
fisiest eingeñ iafn/sem so verndar þañ
Veyka.

Hann foor vt j Egypten þa/ vndan
Hallære stwdur/Saara bad hañ þar sei
gia fra/þad hañ sie heñar Brodur/hu
gde/þeim lÿst a hana vel/Nuor veit ne
ma mig slæe j Hel/ Ef vita eg hennar
er Madur.

So skiede og þar Sarai kom / sækia
liet Kongureñ hana/visse þar ecke añad
vm/eñ eignast mætte væna/ Gud plæg
ade hañ z allt hans Hws/hier med va/
rd Sara aptur laus/ So verndar DR/
OTTeñ sÿna.

XIII Psal.

SO for Abram Egypten fra/ apt ur med sijnu Lide/ Stoor audugur var orden þa/ j Bethel kom þar Gude/ auður hafde Alltare sett/ z vm ha ns Nafn predikad riett/ z gieck so fram med Fride.

Loth hans Frænde j Ferd var med/ þe ir fiolda Kuikfiar ættu/ Landed var þra ungt og fullt med Fied/ fyrer þad skilia mættu/ Þeirra Fiarhirdar þrætta vm Beit/ þui kaus Loth j Sodoma Reit/ z skildu so med Sæmtum.

DROTTen eñ byrtest Abram þa/ og þetta vid hañ ræder/ sar þu allt Landed yfer ad sia/ sem eg gaf þijnu Sæde/ fra þessum stad j alla ætt/ eignast þu Cana ans Landed Gott/ sem þig og þijna Ætt þæde.

Eg vil margfallda suo þitt Sæd/ sie þess Fiolda so vared/ sem Molldardupt upp fylle þad/ segre Landed sa Skore/ Abram for so til Hebron heim/ hañ bio j mikla Stadnum þeim/ og bygde þar

XIV Psalm.

Ton/Ouiñanleg Borg er.

Ad skiede ad Neidner hielldu Str
ijd/huorer mot ødrum koma/Ke-
dorlamor m3 myked Lid/mæter þm̃
af Sodoma/Sigureñ sokte hañ/ Sodo
ma yfstruañ/fellde Lid eñ took Fied/flut
te Loth þadan med/burt foor eñ Borg
liet Toma.

Pa Abram fromur þetta spir/þad ha
ns Brodur var tekeñ/Elskañ knyr hañ
ad ei sie kyrr/Allyar Hoop sin mykenn/
meir eñ þriu Hundrud Mans/Meñ hei
maborna hans/sañ þessa Nermeñ flott
fiell yfer þa vm Nott / Neideñ Hoopur
var rekenn.

Nañ fellde Lid eñ Floottan rak/Fiar
hlute tok þar marga / og þui Folke sem
hiñ ødur tok/ollu kuste ad biarga/Loth
allt hans Folk z Fied/frelsade hñ þar
med/so kom ; Kiærleik þa / Kongur af
Sodoma/ fagnar þar pyrr nam sorga.

Nañ baud Abram þañ allañ Aud/eñ bad sier Folked giefa/Eñ Abram kua-dst ei Þueing nie Þræd/ af þessu vilia hafa. Sa mæte Melchisedech/ a mote Abram gieck/bar Vijn z Braud til ha ns/ Blessan Guds Kieñemans/fieck A bram þar a ofan.

Sa var Kongur af Salem Stad/sañ ur Guds Kieñemadur/so vid Abram hũ sagde z bad/siertu af Gude Blessadur/ Sialþum Gude sie lof/ Sigur slijkann þier gaf/ Abram tijundade/aptur honũ sitt Fie/fieck so Guds Mañe gladur.

XV Psalm.

Med Hymna Lag.

Opter þetta eñ leid suo pram̃/Ord DROttens skiede til Abram/Ott ast ecke eg er þijn Laun/z vernda þig j huørre Raun.

Nañ spyr/Herra huad giefur þu mi-er/vt Heimenum eg Barnlaus fer? So nur mins Þions mig erfa ma/fyrst en guañ Nidia eg sialfur a.

Herr.

Herran suarade so ei skier/Son skalltu fa sem þig erfe er/Sa kiemur Lijfe sialfs þijns af / soddan Beuijsing þar til haf.

Statt vpp z teldu Stiørnurnar/strax reyner ad þier skyst vm þær/ eg vil margfallda so þitt Sæd/Sia/ei mū hægt ad telia þad.

Abram DROttne vel trude traust/ z til Riettlætis þad reiknast/Eñ Herrann sagde eg er sa/ sem vtleidde þig af Chaldea.

Ad eg giæfe til Eignar þier/allt þad Giæda Land sem nu sier/Eñ Abram spir huar er þad Teikn/eg reyne mz/þad sie mijn Eign.

Herran sagde/Kw/Hrwt z Geit/haf til mijn z sie huørt þreuett/Turtil Dufu z Vnga med / Til Offurs ber fram þetta Fied.

Og Abram þetta allt fram bar/j tuo Hlute þui skipte þar/sinn Fuglen vppa settest huørt/samt rak han þa jafn odt j burt.

Myrkt vard z Solen̄ vnder ran̄/Offa myklum sloo þa yþer han̄/Suefn þungur fiell yfer Abram/ j þui sialfur Gud til hans kom.

Sagde eg læt þig vita vel/verda þijn Ætt framande skal/Illþyde plagar þijna þar/Þiod j heil fiogur Hundrud ær.

Enn eg vil hefna þijns Folks þa/þeir fara Rijker Illum þra/Og þu skalt fá ra j Fride heim/til Fedra z huijlast mz þeim.

Þar rauk sem Ofn z Elldur bran̄/Offur Styckium forfærde han̄/Abram fieck so Teikn vppa Giof. Almættug ur Gud þier sie Lof.

XVI Psalm.

Ton/Jesus Guds Son Eingieten̄.

Sarai Abrams Kuin̄a/Ofriesom Hugran̄ ber/aþ þui gaf Ambatt sijna/Agar/hon̄i med sier/hugd est þar þyrer þiggia/þad hū̄ mætte vpp byggiast/z so ala Born hier.

Agar odladest Grietnad/z stærde sig af þui

af þui/mykeñ giorde sier Metnad a mo te Sarai/ þar fyrer þiæde hun hana/ þa hlaut Agar ad ryma/allt vt af Bo rg og By.

Vt a Eydemørk flyde/ z sat hia Br uñe þ^r/ Eingell Guds ad þui gæde/ad hun sorgande var/ Baud hefie heim ad fara/ hlydna Sarai vera/sem þeirra Pe rnu bar.

Nann sagde Son þu Fæder/sem heit er Ismael/ þitt fiølgast þar af Sæde/ þad varla teliast skal/Nañ verdur mik ell Madur/a mote ødrum Reidur/Sorg þyna sa Gud vel.

Nun sagde saṅarlega/sied hef eg DR Otteñ hier/sem vr Angre z Trega/añ mier eg til hans fer/Syðan Ol hun I smael/z þad tekst heñe þa vel. Nerran Neidur sie þier.

XVII Psalm.

Ton/Oss læt þinn Anda styrkia.

ÞA Abram Nundrad Aara / hart nær þui Gamall var/. Sagde Gud

Bviñ eg vil

eg vil giøra/ ørugt vid þig Sattmꝍl/ Vertu algiørdur oc mier hia/ þig skal eg miøg margfallda/ framm siell hañ stat ur þa.

Gud sagde vid þig giøra/ gott vil eg Sattmꝍls Ord/ Froomur Fader skallt vera/ Fiølmeñes hier a Jørd / Kongar skulu og koma af þier/ Abraham skallt þu hetta/ mikels piølda Fader.

Vid þig og so þitt Sæde/ Sattmꝍl af giøre eg minn / og vid þijns Sæds Afſæde/ eg skal þess Gud z þijn/ Eilijft er þetta Astar Band/ og eitt til Elsku merkis/ eignast þu Canaans Land.

So skal mitt Sattmꝍl vera/ sem stad fast halldast ma/ Eg bifel ad umskiera allt Kallkyns ydur hia/ Þad a ydar No ſlds Yfirhwd/ Elskuteikn mitt z ydar/ er þetta Sattmꝍls Bod.

Oll Sueinborn um skal skiera/ ei þo strax þa fædast/ Vægd ma med þessu vera/ Vikü skulu hreſſast/ Attunda Dag þau umskiera skal/ Annars fra Ætt af mæest/ su ovmſkorna Sal.

Neims

Heima Þræll z tilfeingeñ/vmſkieraſt
lÿka nia/þui Ovmſkoreñ eingeñ / ydur
ſkal bwa hia/læt þann ſkilia vid þÿſna
Att/ſem porliet miñ Sættmæla/hañ
fær vel Hepndum mætt.

Þÿn Kuiña hũ ſkal heita/Hiedanaifra
Særa/þui vil eg henne veita/ veglega
Bleſſan þa/ Su ſkal fæda eirn Son j
Heim/þar ſkulu mykłar Þioder z Kon-
gar koma af þeim.

Þa piell Abraham flatur/fram þyr
er Gude a Jørd/ hañ ſagde Hugarkæt
ur/þa heyrde ſoddan Ord/ Skal eg ſuo
Gamall eiga Son? Og mijn Særa er
Nÿræd/Mun hier verá til Von?

O Herra læt Iſmael / lifa vel pyier
þier/þar af gled eg mig þa vel/þad er
nog Huggun mier. Þa ſagde Herrann
þÿn Særa/þier ſkal eflauſt Son fæda
Iſaac heite ſa.

Vid hañ z Folk hans fleira/ feſte eg
Truſkap vel/ Eg vil þig og Bænhey-
ra/vm þiñ Son Iſmael/Af honum ko-
ma Tolf Hofdings Meñ/eg vil hann

miog

miög margþallda/bæta til Blessan eff.
Eff mijns Sættmæla Giæde/munu stadfost og klaar/vid Son þann Særa fæder/sialþ þier komande Aar/þad skal vera j þetta Mund/ hann liet þa af ad ræda/vid Abraham vm Stund.
So liet Abraham kalla/allt Kallþo lk saman þa/ vmskar sig og þa alla/er hønum voru hia/Þrettan Aara var J smael/Abraham nær Tijrædur/ Þetta gieck þa sien til.

XVIII Psalm.

Ton/ Jesus Christur a Krosse var.

Nu byrtest DRottenn Abraham/ j Mamre Dal þar til hſs kom/ sat j Tialld Dyrum sijnum/hann leit vpp þa/z þria Menn sa/ þeir voru gagnuart hønum.
Nañ fornam þad Storherrar sie/hei drande þa z fiell a Knie/ baudst Fædu þeim ad bera/ Og Fætur þuo/þeir søg- du so/sem þu mællter mætt giøra.
Sijdan talade hañ Særu til/sæk sk ar þria

äx þria Mæla Hueite miol/ Baka þu
Braud og hnoda/ Af Hiord tok hann/
eirn Kalf feitañ/liet strax slatra og si-
doda.

Þetta tilbwed fliott frambet/fyrer þa
lijka Miolk og Smior/vnder Eik þeir
sig settu/Hañ stod þar hia og horfde a/
Heilager medan neyttu.

Þeir spurdu huar er Sara þijn/Su
arar/hun gieck j Tialldeb jñ/ Herrann
honum þa lofar/ life eg til/ enn koma
vil/Þa skal Sara Son hafa.

Sara þetta heyrde z hloo/ Herrann
spyr þui hun giorde so/Enn hun vard
hrædd og þrætte/þa sagde hañ/allt ver
ka kañ/eirn Gud med sijnum Mætte.

Meñerner geingu þadan þa/þeir rel
siu Veg til Sodomia/ Abraham From
um fylgde/ Gud vottar henn/ ad vera
þañ/sem vita Erended skyllde.

Med þui oll Verallдar Þiod skal/
efalaust j honum Blessast vel / og mun
Ætt sinne bioda/ vardueita mioa/minn
Vilia z Veg/vita sig j þui Goda.

Gud sagde Hr오p af Sodoma/suo og
Lijka af Gomorra/ hlyt eg miked ad hey
ra/Ofan þuj fer/ad vita ef er/ Illskann
so mijkel þeirra.

Þa mællte Abraham Herran vid/
þu Heilagur Riettlæte Gud/sem dæmer
Verolld vijda / Þkn Born þar Good/
med Illre Þiod/ei lætur Straffed lijda.

Ef þar finnast Fimtijge þeir/From-
er Menn sem Gott elska meir/enn jllt At-
hæfe þeirra/ Stad Sodoma munt Þyr
ma þa/þad(sagde Gud)skal vera?

Abraham sagde Aska og Rid/ er eg
sem tala DROTTenn vid/ Enn ef fim
eru færre / Villtu afma Stadena þa?
Nei sagde Herrann Kiære.

Abraham tier aptur til hans/ Ef þar
kann fiorutiju Manns/ Gott hia þm Vo
ndu ad vera? Gud sagde enn/ finnest þr
Menn/þa skal ongua Hefnd giora.

Abraham sama opt framm bar/ Enn
ef Tuttugu finnast þar? Þa sagde Hia
spar Herra/ Ef finnast þeir/enn skule me
ir/allt Landed niota þeirra.

Abra

Abraham bad z eñ fram ber/ O Herra Gud ei reidstu mier/ Ep finnur Tiju Fromar Herrañ ansar/ fiñest þeir þar/ Þa skal eingeñ Hefnd koma.

Endade þañen Ord med þeim/ Abraham ferdadest til sijn heim/ Hinum kom Hefndeñ mesta. Gud/ Jller Meñ þier gleyma eñ/ Geym Christne endurleysta.

XIX Psalm.

Ton/ Nu bid eg Gud þu warder.

A O Apne komu Einglar tueir/ j Sodoma borg foru þr/ wr Stad porte Loth þa leit/ Loflega Meñ ei befur veit/ Hñ a goda Giestrisne fws Søfugum baud strax j sitt Hws/ tok þm̃ med storre Virding vid/ Veglega giorde þeim Mæltijd.

Fyrr eñ til Sængur fared var/ Flockur Maña vr Borg kom þar/ vmkryng du Hws enn krøþdu Loth/ Komu Meñ skyllde hañ læta vt/ heita ad kuelia hñ med þeim/ Helldur bad Loth ad Dæstrū tueim/ Giørdu huad sm̃ þeir gyrntust a/

 Goda

Goda Mett skylldu fyrra sia.

Allt vid þetta Olmuduſt meir/vpp vilдu Nwſed briota þr / hiner ſeilduſt ad jñan vt/jnn til ſijn tooku froman Loth/ Jllþyded fyrer vtan þar/allt med Blin dne forſleiged var/ Falmande þreytter ſo ru heim/feingu ei giørdan Skada þm.

Þeſſer Menn ſøgdu þa vid Loth/þu mætt kalla af Stadnum vt/Ætt z Ma ga ſem ættu hier/ ockur aþ DROttne boded er/pordiarþa þeſſan ſtora Stad/ ſtrakſkapur þeirra giører þad/ Bidlum Dætra Loth birte fra / broſande ſkulka Rædu þa.

Sneṁendis budu Einglarner / Ad Loth med Kuiñu ſlyte ſier / og Dætrum tueim æn dvala ſnar/ſuo deydeſt ei med Jllum þar/Sem Loth giørde þui ſeink un a/ſialfer toku j Nønd hans þa/leid du af Stadnum øll þau vt/Aſtar DR Ottens haſſ meſt ad nauf.

Þeir ſøgdu/far a Fiall vpp nu/ford aſt ad lijta aptur þu/vert ei a lagu Lan de hier/Lijfed koſtar eþ ei j burt fer/Ei

ſo miñ

so miñ Herra sagde Loth/ Sia pyrst eg
þiñar Siaſku nauſ / hier liggur nærre
eitt lijted By / leyf ad eg biarge mier
þar j.

Herrann sagde far þa þar til / þessa
Bon eg þier veita vil/ þordadu þier mz
Flyte greidt/ fyrre kañ eg ei giøra neitt
þad Platſſ kallaſt ſijdañ Zoar / þui ſa
Stadur so lijtell var/ Soleñ gieck vpp
þad leite vm / er Loth j Stadeñ Zoar
kom.

DROTTeñ liet rygna DROTTine
fra/og detta yfer Sodoma/ af Himne
Bæl z Brenesteín/ Brañ þar þa Skie
pnan huør z ein/ Hwseñ/ Audæfe/ Fo-
lk og Fie/ þordiarfadeſt j Guds Reide/
Loths Kuiña a siñ Lijſke Gard/ leit apt
ur ad Sallt ſteine vard.

Abraham gieck vt j þañ Stad/ sem
ædur þyrre DROtteñ bad/ kuñe þar gl
ogt og giørla ad ſia/ guſa vpp Reyk af
Sodõa/ Loth for þa aptr af Zoar/ ecke
þorde ad bwa þar/ Heſlers Ibwd a Fia
lle fær/ fromur med ſijnar Dætur tuær.

Systurnar rædbu saman þa/sannlega
er eingenn Jordu a/er nu kueike med ock
ur Sæd/eg sie Naudsyn z besta Rad/
ad giefum Fødur ockar Vijn/suo aþ oss
mætte kueikiast Kyn/hann lꝫ med sinne
huoria Nott/honum til z fra leynduſt
hliott.

Þannen feingu frioþseme þær/vid Fø
dur sijnum bꝛædar tuær/ Moab ætte su
ellore þa/ Jll Heidenn Þiod kom honum
ꝼra/ Amon fædde su yngre strax/ jllt v"
hans Kyn til Christi Dags. Jlla luck
ast Ogudleg Rad/ Almættugur Gud
veite oss Nad/ Amen.

XX Psalm.

Ton/Skaparenn Stiarna Herran.

Ad fiell so til ad Abraham enn/af
Hebron flutte Bygstad sinn/z bioo
vtlendur j Gerar/þar Abimelech
Kongur var.

Abraham sagde j þeim Stad/eins z
hann Særu fyrre vm bad/ hun skyllde
nefnast Syster sijn/sannlega annars giel
id eg þijn.

Kong

Kongureñ took Saru ad ſier/Syſt⸗
er Abrahams frude er/ Gud byrteſt h⸗
num z hordu hiet/ ſo hañ af Aſtkning
enum liet.

Abimelech auſtade miog/ Abrahams
Rad ſo Naſkaleg/hepde eg Slæp med
Siptre dryg/Gud munde hafa ſtraffad
ſlijkt.

So forſuarade Abraham þad / Eg
meinta Foolk j þeſſum Stad/ei munde
DROTten ottaſt vel/ottadeſt mig þui
ſlæ j Nel.

Abimelech gaf Folk z Fie/Fromum
Abraham z ſagde/þetta gief eg til Ei
gnar þier/j þeſſu Lande bw hia mier.

Saru Kongureñ ſagde og til/ Sia/
þijnū Brodur eg giefa vil/Þuſund Pen
inga ad þu ſiert vijs/þeſſu ei optar yþer
lys.

Sie þijn Nulda Andlit þijns Mañs
hia ollum Mæga ſierhuørs Lands/hū
hygnadeſt vid Amiñing þa/ vr þui ſag
de hun rieft þar fra.

Abraham bad þa Adſtañ Gud/Abi

 melech

melech ad suipta Naud/þui soddan Ne
ynd yprer Saru var/sierhuørt Modur
Lijs tilluckt var.

Nuør sem þetta heyrer z les/hañ sky
llde bidia DROTTen þess/ad geyma
sig fra Synd z Pijn. Sonur Guds Je
su giæt þu mijn/Amen.

XXI Psal.

Ton/Fader vor sem a Himnum ert.

OG Herran vppfyllte sijn Ord/O-
liett ad Barne Særa vard/Olld
rud var miøg þa Ol Son þann
Isaac var ad Nafne hañ/Hundrad A
ara Abraham var/Vngañ Son sinn
þa hañ vmskar.

Særa mællte/Gud hefr mier/giørt eiñ
Hlætur ad þañeñ skier/eg legg so g øm
ul Barn a Briost/brosa Meñ nær þm
er þad liooft/Nuør hefde þorad Abra-
ham/ mødur seigia huad nu kom frañ.

Briostskilnadar Dag Isaacs/Abra-
ham giørde Veitslu strax/Sueitneñ ox
vpp j Soma vel/Særu misþocknast I
smael

smael/þa rak hun Agar vt fra sier/Js-
mael lijka burtu fer.

Þetta misliikar Abraham/Eñ DR
DTTeñ baud þad gange fram̃/lofade
honum ad Jsmael/Ætternis skyllde nio
ta vel/ hann villde til med honum stia/
Hepdar Blessan so mætte fa.

Agar bar Leigel og lijted Braud/ad
lijsga a Suein j Hungurs Naud/villt-
est vt j Eydemørk þa/ er Meñ køllidu
Bersaba/Leigell var toomur eñ Landed
þurt / langt þra Biargræde voru þaug
burt.

Hun skilst vid Suein hia einnre Eiks
Orskots leingd burt fra honum veyk/
Gud heyrde Sueinsins Græt og Swt/
Godan Eingel þa sende vt/Sættañ Br
unn Agar synde hann/Sueirneñ Ræd
fyrer Gude fañ.

Hañ ox vpp/j Eydemørk bioo/a sijn
um Boga nærdest þo/ Agar foor til E
gyptalands/ Eigeñkuinnu fieck þar til
hañs/ og Gipte hañ vid Heided Holld/
huad ecke var hans Fodurs Billd.

Vm þañ tijd Abimelech kom/ad bin da Tru vid Abraham/þeir bæder vñu Eida þa / j þeim sama stad Bersaba/ Abraham Bruñ siñ aptur þieck/sem vñ dan fyrr med raungu gieck.

Þeir adskildu so þeñan Fund/ þar plantade Abraham Lund / og predika de j þeim Stad/vm Herrans Nafn/vo rn Gud til bad/ Vtlendur bio hia Jllre Þiod/ Adstod Guds var med hm̃ good.

XXII Psalm.

Ton/Fader vor sem a Himnum ert.

SO skiede framar su Tijd kom/sia lfur Gud reyner Abraham/Sag de/þar z til Fornar tak/ þiñ fast elskada Jsaac/Til Moria Lands vppa þad Fiall / sem eg med hann þier vijsa skal.

Snemma Morguns sig vpp tok so/m z Jsaac og Sueina tuo/Elld z Vid hof du eirneñ med/a þridia Deige fieck hañ sted/þetta suo fagurt Fialled eitt/ huar fœrer Gude Offur heitt.

Þion-

Þienunum sagde eg þangad fer/ Enn
þid med Asnann bijded hier/ Sueirnenn
fylger mier Fialled a/ Foorn med Bæn⸗
um vid giørum þa/ Ad giordre Bæn z
Offurs Tijd/ aptur til yckar komum vid.
So tok hann med sier Isaac/ og lagde
Videnn a hans Bak/ Enn hann bar sialfr
ur Elld og Suerd/ vppa Fialled þeir by⸗
ria Ferd/ O Fader sagde Sueirnenn þa/
syn mier Lambed sem brenna a.
Abraham sagde O minn Son/ Eg he
fe þa sterka Tru z Von/ Gud mune sia
fyrer sætre Foorn/ sinn Asetning hann veit
z vorn/ Allfare bygde j þeim stad/ Ell⸗
deuid lagde hann a þad.
Þa batt hann Isaac Son sinn/ Sueinn
enn lagde vppa Videnn/ reidde til Høggs
sitt Niallta Sax/ Herrans Eingell kall
ade strax/ Legg ei Hønd a þinn Vnga
Suein/ z giør þu hønum eckert Mein.
J þier voltar sig ægiæt nu/ Elskann
til Guds og stadfæst Tru/ Abraham
sa þar hanga Hrwt/ hann gieck samstu
ndis þangad vt/ brende hann j sijns Son

ar ſtad/ ſo giediadeſt DRottne Offur þ.

Nunne kallade Eingell aþ/ Abraham ſoddan Nuggun gaf/ DROtten ſa gde eg ſoor vid mig/ ſañlega ſkal eg ble eſſa þig/ þyrſt þyn Hlydne ſo allſtor er/ þiñ einka Son ei ſparader mier.

Eg ſkal margfallda ſuo þitt Sæd/ ſem Stiørnur Himens fiolga þad / eda ſem margañ Siafar Sand/ ſo þad jnn take Canaans Land/ þad ſkal eignaſt Þvina Þort/ af þui ſer frægdar Ryckted ſtoort.

Og Heims Þiodaña allt Mañtal/ j Þÿnu Sæde bleſſaſt ſkal / full er Þÿn Bleſſan þoſt z trauſt/ fyrſt þu varſt hl ydeñ minne Rauſt. So for hañ til Ber ſaba heim/ Sæmd z ſtoor Nuggun veit teſt þeim.

Þa frietté hañ lÿka ſo til ſañs/ Sæmd veitteſt Nahor Brodur hans/ Aþ Milcha ſoddan Ættlid hlaut/ Atta Syne hü fædde a Skaut. So brenter Gud vid ſÿna Þiod/ Sie þier Lof Heilog Þrenning Good/ Amen.

Su

XXIII Psalm.

Med Hymna Lag.

S V þroma Særa sem hun var
sier a Vake full Hundrad ær/
siö z tuttugu ett ad auk/ Afe
døgum sijnum þa lauk.

Epter hana Abraham griet/ Af þui
j riettan tijma liet/til Heths Sona j He
bron gieck / Hellер og Akur Ephrons
fieck.

Allur Lands Mægur lyste hañ/ lof
legañ Herra z Guds Mañ/ Sierhuør
liet og j liose þa/ Legstad skyllde hañ gia
rnann þær.

Ephron baud hønū ad eignast þañ/
Akur z Heller tuøfalldan/huørs Verd
ad fullu fañst þo vel/Fiøgur Hundrud
Silfur Sekel.

Abraham þackar þetta Bod/þo bor
gar fullu sem til stood/Akureñ fra þui
Eign hañs var / Andada Særu grøf
hañ þar.

J Akreñū stodu Alldentrie/z sa Hell-
ereñ Tuofallde. Oll Good hlotnan er

Aftar Giof/Almattugur Gud þier ſie Lof/Amen.

XXIV Pſalm.

Ton/Jeſus Chriſtus ad Jordan kom.

SEm Abraham ſa edla Mañ/vᵗ hnygeñ ad efra Alldre/ Audugur nmog var ordeñ hann / aþ Guds Bleſſan margfalldre/vtſende þa ſiñ elld ſta Þion/eirn Rædſmañ þañ ypparſta vegna Iſaacs j Konbon / Eid liet ſier þᵗ vm feſta/vid Gud Himenſins hæſta.

Sagde/ legg Hønd vnder mitt Bak/ z ſuer med Vilia hreinum/ Aþ Cana ans Ætt þu engua tak/ til Eckta Syne mijnum/ Til mijns Fodurlands þar þu heim/ſiñ þar mitt Slecktid hreina/ aþ Dygdamaña Dætrum þeim/Dugle ga þa þu eina/ z Gipt Iſaac hana.

Þidneñ ſpurde/Eñ eþ Stulkañ/vill eige mz mier fara/ſkal eg til þeirra ha fa hañ/z hia þeim læta vera ? Abraham ſagde ecke ma/Iſaac þangad fara þui Landed þad ſem eg by a / Eign

Eæd

Sædis skal vera / pad soor mier sialpur Herran.

Gud sem Landenu lofade mier / lætur sin Engel Goda / framkuæma slikt og fylgia pier / Fullfinge pad mun stoda / Enn ef hun vill ei hingad sig / Neidarleg feria læta / eg skal pa vijst af Eidnum pig / olldungis kuittan iæta / hann soor j soddann mæta.

Tiju Vlfallda tok med pad / Trwr Pion j Reysu sijna / Dygdarijkur so dro af stad / Dijrgripe hafde fijna / allt til Mesopotamiam / z so til Nahors Borgar / hñ kom ad Brunne klærum fram / Kuinnur sokku til Stargar / Vatn pang ad miked margar.

Hann sagde O Abrahams Gud / eg bid mier pessa vnner / pa hier kiemur ein Ku ennsuipt Good / klært Vatn ad sækia j Brunnen / Eg spir huort Skiolu-hennar ma / hreina til Munns mier bera / og hun seiger æstudlegt iæ / ad eg skule so giora / Su eigneft Son mijns Herra.

Og ef hun bydur mier eirneñ pa / Vl-

 uallð

uallđar myner Drecke/eg kann af slÿku
vt ad fiæ/ Astod þÿna z becke/ þad mÿn
um Herra eñ ad ny/ Asigiøß vilier aud
syna/ hañ med Ætt sine vpp fra þui/ all
drei mun slÿku tÿna/ ad mißast a Rœd
þÿna.

Og sem hann giørde (sÿna Bœn) suo
kom þar vt Rebecka/ þad var ein Pÿka
þÿd z væn/ þeim sokte Vatn ad drecka/
Dygdarÿk af Abrahams Ætt/ og var
Bathuels Dotter/ Vatned af Brunne
vpp bar satt/ Abrahams Þion so mœt-
te/ þut hañ ad þessu giætte.

Nañ spyr huørt vegleg villde sier/ Va
tn til Sualadrycks giefa/ hun sagde jæ
miñ Herra þier/ hreint Vatn vil sækia
oþan/ j Brunnenn og so Vluølldum /
øllum strax Vatna þÿnum/ Madurenn
sæ ad soddan kom/ aß soñum Gude ein
um/ hañ gladdest j Huga sÿnum.

Gullspaung væna gaf hañ z so/ Go
dre Stulku vm Ennie/ Eirneñ sette Arm
hringa tuo/ aß Gulle a Hendur henne/
Nu spyr/ Dotter huor er þÿn Ætt? Er
Rwm

Kwom hia Fødur þÿnum/ Mun Kaad til
þess/ mig giefe Nætt/ med Førunautum
mÿnum/ so aþ Goduilia ÿnum?

Nun sagde honum ÿna Ætt/ siñ Afe
Nahor være/ Milka hefde sinn Fodur
fædt/ Finst Sleckted riett sem bære/ fra-
mar sagde vier hofum gott/ Nwsrum ef
girnest vera/ Veiboden Giestur nu j No
tt// Nog hofum fram ad bera/ Halm z
Hey til Reid Dyra.

Sa frome Madur fiell a Knie / fyrer
Gude z sagde/ Lifande Gud lofadur sie/
sem langa Blessan lagde/ yfer miñ Her
ra Abraham/ huorn ei villt heñe suip-
ta/ hefur þui þært mig hingad framm/
hans froma Son ad gipta/ Kueñmañe
þeirrar Ættar.

Þa for Rebecca aptur heim/ og tiade
siñe Modur/ allt aþ Sendemañs Ordū
þeim/ og Laban sÿnum Brodur/ Sem fur
nar sp..de hier med hun/ hann gieck til
Mañsins proma/ sa stood þar vid þañ
sama Bruñ/ Sæmdar rÿkū baud koma
til sÿn þar hañ a heima.

Hann sagde kom þu heim med mier / hæblessadur af Gude/ þui villtu w:e vera hier /velkomeñ sierdu j Fride / Abrahams Þion z alla hans Meñ/ j Buding storre haþa/ og þuode Fætur þeirra señ/ þeim Mat a Borded giefa/ Næg Nuchlurwm j ad soþa.

Maduren sagde/ enguañ Mat/ eg sk til Muñs mier bera/ þyrr eñ med Æru vt þæ sagt/ Aform mijns Froma Herra/ Eg er sendur Abrahams Þion/ þann Ædstur Gud blessade/og gaf honum j Elle Son/ allskyns Næfur og Giæde/ Gull Silfur Fie z Fæde.

Nañ took eirn sterkañ Eid aþ m'er/ eg skyllde Son hans Kuonga/ Eñ vill af Lands Kutkum hia sier/ hañ eignast læta ongua/ Þui baud eg skyllde hingad Ferd/ med Neidre byria mijna / a sina Fedra Fostur Jord/ ad fæ hans Syne eina/til Nanda Jomfru hreina.

Framar sagde/eg veit Gud miñ/ allt þetta mun framkuæma/ z lætur Godañ Eingel siñ/ Adburde þijna sæma/ sa þi-

er Gol-

er Søfuna greida mun/Gott Aformfe
Kſt ad vijſu/ Enn ef ſijna vill ecke hun/
algiøra hingad Reiſu/ þa ertu þo ſan
Hneyſu.

Epter þad reyſta eg ap ſtad/allt ad
framkuæma þetta / og þa eg Gud hiꝛ
Brufte bad/ad byrta mier hid Rietta/ þ
gieck til epter Ordum þeim/ ſem eg bad
Gud myns Herra/ þui er eg komenn til
ydar heim/Erended fram ad bera/Vil
ied med Sæmd til ſuara.

Ep vid Abraham vilied faſt/Vinaſt
ku læta ſtanda / þa vil eg eiga a þui
koſt/hans einka Syne til Handa/Gief
ed Rebeccku ad hun ſie/Iſaacs Kuiſian
Fræma/Þui hn a allt ſijns Fødurs Fie
þullur med Dygd og Sooma/hun mun
til Heidurs koma.

Fedgenen ſuørudu ſo til þa/ Saſile
ga er þetta af Gude/oſſ ber ad ſeigia bl
ijdlegt ja/bwe þau ſaman j Fride/Ep
ter Guds Vilia gange þad/Godan A-
uoxt mun bera/ þui taktu Rebeccku hier
ad/Iſaac hana ad færa/ hun ſkal hns

Nꝍſpru vera.

Þa Madureñ heyrde þeſſe Ord/þack
ade hañ Gude einum/fiell ſo lofande yr
am̃ a Jord/þeigeñ j Nuga ſijnum/Sijd
an Rebeccu Gøfugur gaf/Gull/ Silf
ur og Dyr Klæde/ Eñ þeim Landſins
Averxte af/Vrter z Jardar Giæde/fieck
ſier Gladur ſo Fæde.

Arla Morguns hañ vppe var/og vill
a Reiſu ſijna / Þau foldu j hann tefde
þar/vm tiju Daga eina/ Nũ ſagde mig
ei hindre þier/þui Herran Bleſſan ſtoo
ra/ hefur nu læted hlotnaſt mier/heim
vil ſtrax aptur fara/med hana til mijns
Herra.

Froma Rebeccu frieffa ad þa / hua-
rt fara þangad villde / hun ſagde þar
til ſidlegt Jaa/ſo þo ad heñe filde/Fooſt
urmodur ſem elſkar heitt/ hier ad auk
Þernur fleire/ ſa Tilbuningur gieck fr-
am̃ greidt/Gladur tok hañ vid þeirre/ad
hana Iſaac færde.

Bæde Rebeccu bleſſa þa/z bifala ha-
na Gude/ Sogdu/ þu ferdaſt þijnum
fra

fra/þo sierfu j DRDttens Gride/Fiøl-
gest þitt Sæde Ætt fra Ætt/ j þusund
Lide marga/ yfitake þad sem af þier er
fædt/ þraung Nlideñ ſtorra Borga/ D-
vina sina argra.

þau skilldu epter þessa Bæn/ þo vijst
med Kiærleiks Ecka/ so ferdadest fra sij
num Bæn/ su ægiæta Rebecka. Isaac
vt a Akre var/ ad giøra Kuølldbæn hei-
ta/ hañ sa Folked kom agiætt þar/ z vill
Neimleidis flyta/ peckte og þeim ried
mæta.

þegar Rebecka Sueineñ sæ/ Stijdkæ
þu vm sig vafde. þienareñ hermde hø
num fra/ huørneñ tilgeinged hafde/ Is-
saac gieck til heñar hyr/ og heim j Tia
lld sitt leidde/ Algiørdest þeirra Elskañ
dyr/ Ecktaskapeñ so prydde/ huørt ann-
ars Rædum hlydde.

Isaac hafde harmad miøg/ hingad
til Moder sijna/ su huarf hønum strax
Sorg vr Nug/ sanna Aast batt vid hi-
na. Merk Guds Adstod og Asett Ræd/.
er fremra Niona Someñ/ sie Gude Lof

fyrer sijna Naad/sungen vm allan Ned
men/ æfenlegt Amen/ Amen.

XXV Psalm.

Ton/ Natturan øll z edle Mans.

ABraham Sipfest apfur þa/ z æt-
te Syne fleire/ vijsar þeim burt J
saac fra/ þui øll hans Tign var
meire/ Skeink gaf han þeim/ En hin
kom heim/ hlotnadest Gotsed mesta/ þui
Ættern hans/ þess Edla Mans/ eignad
est Landed besta.

Nans tok ad kolna Holld og Blood/
hnignande Dag fra Deige/ þo leid so
vt hns Æfen God/ i Dygdu følnade e
gi/ So Gamall v^r^ hn/ sa Neidurs man
Hundrad Siotiu fimm æra/ Nieruistar
tijd/ saddur vm sijd/ til sinna mætte fara.

Jsaac z Jsmael hn i Grøf til Sæ
ru leggia/ hafde fyrr kefpt til hennar
han/ Heller/ nu Legstad beggia (vijst ha
fa þeir han harmad tueir) Herran Jsa
ac blessar/ Hinna Ætter/ vppskrifast hier
ecke syng eg vm þessar.

Rebecka

Rebecka ætte ecke Børn/Jsaac bad
vorn Herra/hun fieck þa Gleffnad Heid
urs giørn/huarf burt ſu Angiſt þeirra/
þad ſkiede ſo/hun Sueina tuo/ſynu bar
vnder Hiarta/þeir hnitlaſt vid/i heñar
Kuid/ſem hielldeſt vm tuo Parta.

Nun ſagde Moflæte meir eñ ſpyrr/mi
er þiker nu æſtryda/Gud Almættugañ
ad þui ſpyr/ huad ætte ſlykt ad þyda/
Hann ſagde tuær ſtoor Þioder þær/þu
ber vid Hiartad i ſie/ſem mooſprovaſt til
Þrauta faſt/þo ſkal ſigra ſa Miñe.

Su kom þa Tyd hū Sueina tuo/a ſo
mu Stundu fæder/þañ fyrra nefnde E
ſau/aþ þui kaſlodenn være/a Skaute d
kom ſa fyrre i Heim/hiñ vard ſtrax fæ
daſt gieta/z hellt vm Riſt/ a hiñ vyſt
hañ ma þui Jacob heita.

Þeir vxu ſo vpp vnger Meñ/ opfaſt
var Jacob heima/ Eſau Boga ydkar
ſiñ/ z Akra kufie ad geyma/Jſaac þañ
elſkade Mann/i Adburdum var ſtærre/
Rebecka hiñ elſkar Son ſiñ/ſem alltia
ſnt var heñe nærre.

Jacob biod til Riett ægiætañ/ Esau kom Wegmoodur/ aþ honum villde eta hañ/ z þar vm bad siñ Brodur/ hañ sagde þa/ so lææt mig fææ/ sañā Frumgietning þyña/ og fest mier Eid/ hinn ansar Neyd/ hier til fremur Ynd myña.

Esau so siñ Ædsta Arþ/ vt þ Mææltijd sellde/ margt ægyrnest meir eñ þarþ Magnlaus ad Æte kuollde/ slepper þm Aud sem sialfur Gud/ Sææl hans vill be giefa. O Gud lææt mig mest elsta þig z æfenlega lofa/ Amen.

XXVI Psalm.

Ton/ Fader vor sem a Himnum ert.

DROTTeñ sagde Isaac til/ eg þiñ Gud mz þier vera vil þig skal Blessa myñ mykla Nææd/ med þui ad þu og allt þitt Sææd/ skal eignast þesse Agiæt Lønd/ ollsaman fyrer myña Hond.

Eg skal fast hallda Eideñ miñ/ sem ædur batt vid Fodur þiñ/ ad Heims þioda ña allt Mañtal/ j þyñu Sææde blessast skal

aſt ſkal/ z Mergd þeſſ reiknaſt ſo ad ſlä
ſem Stiarna Fiolden̄ Himnum a.

Þin̄ Fader hann var hlyden̄ miog/
hiellt myn̄ Bodord Skyſkan og Veg/
hans Hiarta var ei vid mig lauſt/ Vel
giætte han̄ ad min̄e Rauſt/ þu fær þeſſ
vegna Rædar Not/ Rægdar Bleſſan
z myſked Goff.

Þa bioo Iſaac j Gerar/ aþ þui myk
ed Hallære var/ Reþnde Rebeccu Syſt-
er ſyn/ ſuo Ottadeſt þad Heidna Kyn/
meinte j Hel ſig munde ſlæ/ med þui hū
var ſo væn ad ſiaa.

Þa Abimelch þetta ſier/ þad hun ha
ns Eckta kuin̄a er/ Baud Vnderſaatū̄
ollum ſyn/ eckert ad giora hen̄e Mein/
eþ nøckur giørde aſtad hitt/ af ſier bryte
ſa Lyþed ſitt.

Iſaac ſaade Akur bar/ ſim̄ Avoxt Hu
ndradþalldan bar/ DRotten̄ giørde hn̄
Macktar Man̄/ myklelega bleſſade hn̄/
gaf hønum Fiarens Fiølda z Aud/ Fo
lk ad þiona/ z noglegt Braud.

Þad Oþundade Heided Holld/ hans
D vj Trun̄

Brunna fylltu vpp med Molld/suo veyk
hañ Philisteis fra/ z flutte sig til Ber-
saba/ Þa byrtest Herran honum þar/
sem hañ vm Nott sofnadur var.

Sagde/Eg er Abrahams Gud/Ott
ast ecke þo rater j Naud / eg helld med
þier af heitre Nád/ hefda þig z blessa
þitt Sád/þu nytur Fulltraustis Fødur
þijns / Froma Abrahams Þienara
mijns.

Þa bygde Jsaac Alltare/a DROT
Tins Nafn þar kallade/ Kong Abime-
lech kom hans til/ klára Vinattu bin
da vill/Herrans Mackt ottast / hønum
þa/Hezud meinte sig af Sterkum sa.

Epter Trygd bundna hañ þor heim/
Hier siest ad DROTteñ er med þeim/
sem Ottast hañ z elska vel/eingeñ giet
ur þa skadad Kuøl/ Herra gief eg sie hl
ydeñ þier/ hialpa fra Jllra vallde mier.

XXVII Psalm.

Ton/Ess lat þiñ Anda styrkia.

Þa

HA Isaac Ellen beygde/ og hô
um Slapnadest Syn/ So til Esau sagde/ Sonur tak Boga þiñ
Villudyr fardu ad veyda mier/ so ædur
eñ eg andast/ vtbyte Blessan þier.

Nier til Rebecka heyrde/ huør Jacob
elskade meir/ vmbreyting a þui giorde/
allskiott þui til hans fer/ skipar hañ sin
ne flyte Ferd/ tuo Kid til Kostar sæke/
so til bwe Matgiord.

Jacob sagde eg ottast/ Auglysest Ræ
den Bond/ Ef hañ æþreyþar vottast/
Plodeñ sie miñ Nond/ Eñ Esau lodeñ
allur er/ ma skie miñ Fader reidest/ z bo
lue j Bræde mier.

Nun sagde hollum Rædum/ hlyd sem
eg lagde vt/ ef hañ aþ Nuga Brædum
horda bodar þier Swt/ bitne a mier su
Bøluan strijd/ far med Flyte til Niard-
ar/ kom strax aptur med Kid.

Nañ sokte/ hun saud Kideñ/ Neilag
añ Kiett til bio/ Esau bestu Kladenn/ j
færde hun Jacob so/ Loded Skiñ vm ha
ns Nals og Nond/ snided j Mællsann

D vij maka

Mæta/teingslad med Tuiska Bond.

Hañ spir þa hañ fær Riettañ/ huor kiemur nu til mijn/ Jacob ansar frumgi eteñ Esau Sonur þinn/vel til reidd er mijn Villebræd/Rijs vpp/et z mig bles sa/ems sem þu sagder þad.

Minn Son þu hefur feinged/Napp þetta ypred skiott/Nuorneñ gat þad suo geinged/z Saupner þijnar fliott? Hañ suarar þiñ Gud af Godre Næd/liet Dyr red til mijn renna/ þui kiem eg suo fliott med þad.

Hond liet hañ þa fram riettа/ huor ia strax lodna fañ/ Afferled vndrast þetta/ap þui so mællte hañ/Rodd Jacobs heyre eg hia mier nu/ enn hitt sem eg a þreyþa/eru Hendur Esau.

Isaac eñ nam frietta/ Epablandeñ j Lund/ Er miñ Son Esau þetta/sem ad mier riette Hond? Hier til suarade Jacob Ja/ So at hañ Rietteñ Rauda/Braud z Vijn braſt ei þa.

Siñ Elsku Son hañ kysse/sæfoñ Kl æda Ilm þañ/Lijfs Blessan sijdañ lysse

lang

langgiædre yper hañ/Sagde mijns So
nar Ilmur er/ eins sem af Akre Græn
um/sem DROttens Blessan ber.

Nimensins Blessan hyra/ Nagkuæma
Døgg j Tijd/og Jardar Blomgan bl
ijda/bid eg þier veite Gud/Nægdar Vi
ster med Vijn og Korn/Þier skulu Þiod
er lwta/z þinar Modur Børn.

Nuør þier Bøluar j Bræde/ Bølua
dur vere hañ / Sa ødlest somu Giæde/
sem þier Blessunar añ/Sem Isaac hæt
te Ordum þeim/gieck Jacob vt fra ho
num/Eñ Esau kom heim.

Nañ tilbio Riettañ heita/ z hafde þa
ngad jñ/ Sagde/rijs vpp ad neita/ aþ
Veideñe Fader miñ/ Og mig so Blesse
Onndeñ þijn/Isaac ansar honum/añar
kom hier til mijn.

Sa kom med kræsta Fædu/ so kostule
ga eg æt/hñ er nu Nablessadur/hellst þ
z blijfur satt/ Adburd þeñan vijst vndra
ma/ Brodur þiñ kom med Kiænsku/ kip
te þier Blessan þra.

Esau Angred beit m/ansar Grætan
D viñ de þast

de fast/hañ ma vel Jacob heita/ j hegd an pad vottast/ Tuisuar hefur Fottrod ed mig/Fyrst nade Fruingietning miñe sijdan liet Blessa sig.

O Fader lat mig eirneñ/odlast Blessan ap þier/ei mun onyt su seitne/sest opp og Blessa mier/Fader eg bid þu bl esser mig/hañ griet med hordum Ecka bad sijdt ad blessa sig.

Nill sagde þu skallt hliota/Neimele gott og feitt/Lopts Daggar lyka niota Lijþs Biorg skal nogleg veitt/þitt Su erd giøre þig Nerra hier/þijns Broders Ok munt briota/med Nreiste af Nalse þier.

Esau epter þta/j Nel vill Jacob sla/ þad fieck hans Moder ad frietta/flietle ga adskilde þa/Jacob flyde z for aþ stad allt til Labans j Naran/sem þau til so gdu þad.

Nun baud honum þar byda/ Bod til þess feinge klar/Neyd er Naskillder str ijda/nu eñ j Dag z Aar. DROTteñ Blessa þu Borneñ mijn/ad þig ottest z elske

elske/z huort sie añars Vin/Amen.

XXVIII Psalm

Ton/Til þyn Heilage Herra Gud.

A Dur eñ Jacob aþ stad gieck/Jsa ac liet sig finna/enn meire Bl essan aþ hønum fieck/z baud suo fære til sina/Attmasta j Mesopotami am/vid Modur Brodur siñ Laban/ kost giæfeñ vel sig kyña.

Eñ sagde/þu skallt eige þier/til Eck taskapar festa/neina af Canaans Kuñ num hier/Kyn vort er Folked besta/ La bans Dætur mætt eiga þu/ Erlegar hallda siña Tru/so eykst þyn Sæmdeñ mesta.

Almættugur Gud efle þig/ Avaxte margpolld Giæde/eins og Abraham sy ne sig/so og fiolge þitt Sæde/og þu ska llt Landed eignast þad/ sem Abraham v^r fyrr lofad/Jæ/þu z þyñ Ætt bæde.

Sem Esau þad pregnad fær/fylltest hañ meire Bræde/angrar þad Jacob er þeim kiær/þau vñu hønum bæde/ Huñ

Gipteſt hañ til hugmods þeim/Heidnu
Bloode ſem mudur tueim/ ſo reitte hann
þau til Reide.
Jacob ferdaſt fra Berſaba/fra Bro
durs Reide flœdur/ Agiætt Plaſſ hitte
eitthuort ſa/vm Kuollded Gaungumod
ur/ Soleñ gieck vnder heit z hrein/ hañ
valde ſier til Kodda Stein/ og Suaf a
hønum Goodur.
Þa veitteſt hønum Vitran good/vel
miøg ad heñe Gæde/hañ ſa huar nock
ur ſtïge ſtood/ſtoor ſo til Himna næde/
vpp og ofan Guds Eingla Sueit/ vm
Stigan Jacøb ganga leit / af Goodu
Guddoms Næde.
DROTTeñ efſt a hans Enda ſto
od/z þad vid Jacob ſagde/Fedra þinna
eg er ſa Gud/ ſem yfer þa Bleſſan lag
de/þu ſkallt og eirneñ odlaſt Næd/Eg
vil ſem Dupt þitt fiølga Sæd/ þier og
þïnum ſo vægde.
Þïnu Sæde Auſtur z vt/Eg vil þe
tta Land giefa/Nordur z Sudur ſumer
Hlut/ſiñ ſkulu af þui hafa/j þier z Sæ
de þïñ

de þÿnu ſkal/ þar ad auk Bleſſaſt allt
Mañkal/ſo ſkier þad ſem eg leþa.

Eg vil þier alltijd vera hia/varðveita
ſa þig z leida/ j huoria Att þu ferdaſt
fra/For þÿna jafnañ greida/yfergieþa
þig alldrei ſkal/vppfylleſt mitt Loforar
Mal/Suefne bra Jacob ſijdann.

Hann ſagde / Gud er ſialþur hier/
ſamt kom mier ovart þetta/O huad ſod
dan Plaſſ Heilagt er/Himenſins Port
ed rietta/ ecke añad eñ Guds Hws gott
glogt hefur vitraſt mier j Root/þad ſku
lu fleire þrietta.

Sijdan tok Jacob Sueþn Steln þañ
ſo þar til Merkis gillte/Oleo klmtu yf
er hañ/vt til Birtingar hellte. Hann
ſtad j huorium huggaſt vel/heita lætur
fra þui Bethel/ huar Gledeñ Hiartad
fyllte.

Hann ſagde/Ef þu hæfte Gud/hlijp
er mier j Ferd miñe/ſuo eingeñ grande
Ermd nie Raud/Eg ſkal þiona Billd
þiñe. Godar Tijunder giañda þier/Su
de þionuſtu Hws byggia hier/ſuo Löþ

þitt alldrei linne.

XXIX Psalm.

Ton/ J Dag eitt Blessad Barned.

JAcob ferdast j Austur ætt / allt huad hradast kuñe/ Fiarhirdara aþ Naram brætt/ med Niord leit þar hia Brunne/ þessa ad Laban þegar spir/þeir seigia hann kwe kyr/j Naran vel ꝏn Baga/ Jacob ansar aptur þm/ Ok snema þier reked heim/Niord vr go dum Naga.

Og sem þeir rædast soddan vid/ Siꝏ ad Rachel kiemur/rekande sijns Fodurs Fied/Fundum saman nemur/ hañ mikit est vid hana ꝛ griet/hiet næst giorla vita liet/Ætt og Vtfør sijna/Nann vellte Biarge Brunne af/ sijns Brodurs Fie ad drecka gaþ/vottande elsku Vina.

Rachel for sem hradast heim/Hugar glad et tafde /aþ sijnum Frænda sagde þeim/sm til geinged hafde/Laban gieck sm greidast burt/God Tijdendeñ haþde spurt/ad Systur Son siñ finde/miñtest vid

vid ſtř; Frænda þws/þylgde Jacob j ſitt
Hws/Elſkaſt þeir med ynde.

Laban ſa ad Sueirnenn var/ ſannlega
trwr j Hylle/ Manud hafde þionad þar
þad ſoor allt med Snille/ Mællte/ſamt
þo ſiert þu mier/ſo naſkylldur/eg vil þi-
er/greida Kaup z giallda/ſeig mier hu
ad þu ſialfur kys / Sueita laungum ei
mun prys/ annars inne ad hallda.

Jacob ſagde/ſio Aar þier/ ſiſfellt vil
eg þiona/ ef þu giefur til Eckta mier/
Ingre Dotter þijna/ Laban þetta linte
beſt/Loſan þeirra vard ſtadfeſt/ſuo lidu
ſiø Aarenn/ þyrer heitann Aaſtar Jl/ei
kanſt Jacob meir þar til/enn fæer Dag
ar være.

Þa vt var lidenn æſett Tijd/ algiøra
Hiwſkap villde/Baud Laban øllum Bo
rgar Lyd/þui Brullaup hallda ſkyllde/
ſu var Veiſlann God z gilld/glader fara
j Hunnlu vm Kuølld/Laban Lea fæer/
heimuglega til hanns j Sæng/ huøria
Jacob tok j Fang/ z meinte ad Rachel
være.

Eitt Sem

Sem hann ad Morne var þess var/ Biela stygdest Rædum/Laban gaf hō num giedþellt suar/hann giptast skyllde bædum/vid þessa halltu Vikuna vt/vef so hina a þitt Skaut/samt sio Aar Vi st ad binda/Soddan styckan er hier ei/ ad yngre giptest fyrre Mey/þad liet Ja cob sier linda.

Jacob Rachel elskade heitt/Enn Dvi rding þiell a hina/DROttenn heñar læ ging leit/Lijfs Blessan liet þinna/hun fædde Ruben fyrsta Son/fyrer þad sag dest hafa Von/siñ Madur sig elska æt te/Seiger/DROttenn sa þa Neyd/ sem eg j storre Læging leid/Vol mitt þañenn bætte.

Rachel ætte eckert Barn/Enn apttur Lea Fædde/Sagde/Herran Hialpargia rn/Neill þeirre mig giædde/Sueinenn ne fnde hun Simeon/Sijdañ Ol hiñ þrid la Son/Leui liet hañ heita/Judam fæ dde hinn Fiorda bratt/ þyrer þad lofar DROttenn hæatt/ e. soddan Sæmd vill veita.

Med

XXX Psalm.

Ton/Adams Barn Synd þijn.

MEd þui Rachel ofriosom var/ Ofund til sinnar Systur bar/ Na rin mætte hardan lijda/ Grief z bad Jacob gief þu mier/ eg Getnad lijka fae af þier/ eg dey annars af Kuijda Jacob reiddest þui annsar hann/ er eg þa Gud sem skapa kann/ Mannkyn af Modurkuide/ hun sagde Bihla Ambætt mijn/ eg bid ad verde Kuinna þijn/ ad hun a mitt Skaut fæde.

Jacob sijdan suaf med Bilha/ Son Ol hun gladdest Rachel þa/ Doms vegna Dan liet heita/ Hun sagde / Gud mitt Hialpar Traust/ heyrt hefur mijna Bænar Raust/ virdtest mier Huggan veita/ Annan Son Bilha Ol þar til/ allt vid þetta gladdest Rachel/ Nephthalem nefnde þennan/ z sagde/ nu er Syster mijn sijdur enn eg j þeirre Grein / Eg ellskast yfer hana.

Þa Lea fornam soddan sid/ sijna Am

bæff ad Jacobs Nlid/Silpha lagde hũ
lįka/Og Silpha Fædde epter þad/eiñ
Son og liet hñ heita Gad/þui Strijds
adþerd ma þikia/Eñ fædde Silpha añ
an Son/ Asser nefnde þañ sama hun/
þui Lea hroosar Nappe/ Meinar/þyrst
Syner sex af þeim/sieu Jacob fædder j
Neim/ad hans Ast alldrei sleppe.

Ruben vngur vel vaxeñ Mañ / vænt
Dudaim a Akre þañ/ z færde Modur
siñe/Rachel villde þ af heñe fa/enn Lea
Gedþũg mællte þa/samt ertu j Agyrnd
þiñe/noogu stort ecke þiker þier/þu too-
kst miñ eigeñ Mañ fra mier/ Dudaim
z villt eiga/ Rachel ansar/j Nott hann
ma(ef eg þad fæ)þier sofa hia/þu ska-
llt þui kaupa meiga.

Sem Jacob heim af Akre kom/wt
gieck Lea mote honũ/sagde/sijᵹ eg þig
keypte/Sæng j Noott vid mig samann
haf/Sonar mijns Dudaim eg gaf/ ad
ei Ast þiñe slepte/ Af þeim samfund
Oliett var/ Ol Son/þann nefnde hun
Isaschar/ friosom vard enn og fædde/
Son

Son/og nefnde han Zebulon/Sagde/ Gud heyrde mijna Bon/Goodre Blessan mig giædde.

Nun Ol Dotter sem Dina hiet/Oy gdarijk so af Barneign liet/Herran ad Rachel hugde/ hen ar giegnde so heitre Boon/hun vard Olieft og fædde Son/ Gofguade Gud z sagde/DROtten tok burt mitt Bryxle hier/ Bol z Angur z þungt a mier/leiged hefur miog leinge/ Joseph liet heita Vngan Son/z DROTTIn bad j fullre Von/ad til hans anan feinge.

Pad skiede z a þeirre Tijd/þa mællte Jacob Laban vid/leyf mier j Land mitt fara/med Born z Kuinnur j burt fra þier/bwa vil þar sem Ætt mijn er/ Tijma sie til þess vera/Liufmanlega Laban þa bad/lat mig nu hia þier sitia Nad z mier en framar þiona/med þier hefur Gud mig Blessad/mattu þui sialfur ki vsa þad/sem eg þier a ad launa.

Nun sagde þu veist huørnen eg/hefe vered kostgiæfen miøg/ad vackta Eigu

þijna/z huørnen SKDffen hefur þig
hær Audugan giort fyrer mig/sīn greid
de Gaungu mijna/ samt vil eg pramar
þiona þier/ eþ þu villt Suart og Fleck
oft mier/allt af Niord j Kaup giallda/
huad bored verdur hiedan aþ/ huar til
Laban gladur jæ gaf/þui skyllde hann
hijhallda.

Jacob skilde fra Fleckott Fied/pærde
burt þriggia Daga leid/so alldrei sam-
an ryste/Nrijslur Gränar af Narsle tok
hier vid Platanus Kuistum jook/Popel
Trien ecke miñe/skoop Borken aþ þm
sumstadar/z lagde so j Vatned þar/ er
Fied ætte ad drecka/ hellst þo vm Fiar-
ens Feingetijd/fegrast Elded Nætturu
vid/þar Niord sa huijta Flecka.

So vard þad Fleckott Fied z Suart/
fagurt mz ymsa Lite margt/Jacob allt
þetta ætte/langt skilde þad pra Labans
Niørd/z liet geyma sin eigen Vørd/hu
ar hønum henfugt þotte/ suo eignadest
han fiølda Fiær/flest af þui sem snem
bored var/hlotnadest jafnan hønū/þio
nustu

nuſtu Folk z aſtan Aud/allt gaf Jaco be ſialfur Gud. Suo helldur hann med ſijnum.

XXXI Psalm.

Med ſama Ton.

SEm Laban z hans Syner med/ ſiau Jocob hlotnadeſt Fied/þrœt na Giedsmuner þeirra/ Herrann baud Jacob burt fra þeim/bæ þig og þar j Land þitt heim / eg vil þijn Adſtod vera/ Kalla liet ſijnar Kuinnur þa/ komu til hans þar Fie var hia/ langt vt j Hiardar Haga/og ſagde/Fader yckar er/ ecke ad veniu Bragdhyr mier/ ſem mdur Elſku Daga.

Alkunugt er þad yckur þo/eg hefe þt onad honum med Tru/ſamt hefur hann mig ſurked/villde ſo Gagne gieta ſuipt/ Gialldenu tiju ſinum ſkipt/ſo mitt ei yrde mæked/ Enn Gud vtſende Engel ſinn/ad rædleggia mier hagnad minn/ ſagde/oll ſie eg þijn Meinenn/ Eg er ſa Gud ſem a þig leit/j Bethel nær þu gi

 ørder

ørder Heit/ z þa þu smurder Steinenn.
Nañ sagde far þu aptur heim/ j Fed-
ra Land z bw hia þeim/ Huad vilied hi
er til suara/ þær søgdu ockar Arfur er/
eingenn j Fødurs Hwse hier/ Hwsar vil-
ium vid fara/ vid erum selldar ædur wt/
ønguañ af Verdenu faum Hlut/ Fader
ockar þui eydde/ Þetta æleit sa Ædste
Gud/ oss liet hlotnast vors Fødurs Aud
Fied til vor fra honum leidde.

Jacob tok allt sitt Folk z Fie/ Flut-
ningureñ so bwenn sie/ sig til sijns Folks
ad flytia. Laban Heimele fareñ fra/ Fie
sitt var hann ad klippa þa/ Ovart kom
øllum þetta/ Reidubwenn til Reysu stood
Rachel tok sijns Fødurs Skwrgod/ og
fyrer øllum dulde/ leint var allt fyrer La
ban þad/ Leid stefndu þau til Gilead/
yfer eitt Vatn vm Kuøllded.

A þridia Deige er þetta spyrt/ þa var
Laban et Værdar kyr/ hier tok hiñ hug
ar bræde/ epter Jacob j æsiefo reid/ vp-
pa Veigenn siødaga leid/ A Nad Gile-
ad næde/ Gud hafde honum sagt vm

Nott

Nott/han̄ skyllde varast nema Gott/ sie j þeirra Samrædum/ Hans Tiollð þeir sau huijt z fijn/hia þeim vpprepste Laban sijn/vppe a Gilead Hædum.

Laban sagde huad hefur þu giort/z Nerteknar nu flutter burt/duldum mier Dætur mijnar/ Ei þurfter fordast ad þui mig/ecke hefde eg hindrad þig/þo tæker Kuinnur þijnar/Nelldur var mier j Huga þad/med Neidre bwa þig af stad Hliodfære læta hlioma/ og Kyssa mitt hid Vnga Lid/ædur en̄ Hiartkiær skild est vid/so hefdum skiled med Soma.

Saunsslega foorstu mz þig/ fullesidan þar sem visser mig/heim aptur ydur ad hafa/ Enn eg fornam sa Ædste Gud/ aluarlega j Giær mier baud/Good Ord ein þier ad giefa/Jacob sagde mijn me ining var/þu munder ecke vilia ad/þær med Børnum burt fære/þessu gaf Laban ecke ans/ Vmfangast meir ad Eigurgod hans/Tygugt burt feked være.

Jacob sagde so fin̄ nu þitt/en̄ sa skal missa Lijfed sitt/huor sem þui hefur stol

ed/þui hñ visse þat ecke aþ þat/ad Ek
wrgoded hia Rachel var/j Neye z Nal
me faled. Laban giorde sier lieft vm allt
lijka seinast j hennar Tiallo/hun sat a
Nalme z Gode/ Oh Fader reidstu ecke
mier/et giet komed ad lwta þier/ Eym-
strud af Edlis Blode.

Ecke pass Laban Afgud siñ/aþar re
idur þa giordest hiñ/siest miog a Jacob
suiþe/ Nuad hef eg broted hellst vid þig
hingad a Leid þu ellter mig/a mier leit
ar ad þijse? Tiædest þo heil Tuttugu
Aar/Trur z godur Nirder þijns Fiær/
miog Giætest vaka mætte/ Nuad sem fo
rst borgade eg allt/ymest þolde heytt edr
kall/Onæde mijked ætte.

Nefde mier ecke hlijft j Naud/Neila
gur miña Fedra Gud/sem er miñ Nial-
par Nerra/ og med Næd launad mijna
Tru/mig heþder eþlaust burtu þu/ Fa-
tækañ læted fara. Þa mællte Laban
þad sie aþ/þui Folk z Fie sem Gud þi
er gaþ/er alltsaman af mijnu/Dætur z
lijka Dætra Børn/ONOttest vor Gud
sie þdar

ſie þdar Born/ hialpe hn̄ þler z þn̄nū.
Ockar a millum eitt Sættmaal/ al giort bindum ſem halldaſt ſkal/ ei vil Ett miñe Skada/ til Sættarmiñes ſſþ ar meir/ ſaman bæru Griothrœgu þeir/ giordu ſig þar a Glada/ Gialfum þeim kom z ſaman þad/ ſa Stadur neṗndeſt Gilead/ þad heiter Miñis Hrœga/ Vi nætta ockar vel ſie feſt/ Vitne til þeſſ er DROTTeñ beſt/ huørs ockur nu ſier Auga.
Þu ferdaſt burt med Børn miñ kiær/ breyttu nu vel vid bædar tuær/ Ei gypt þig ødrum fleyre/ viñ mier þañ Eyd ad vilier þu/ vid mig z þær faſt hølda tru ſo godur Gud þad heyre. Jacob ſoor Eid og offrade med/ epter þad hiellt hn̄ þeim Mæltijd/ Laban var vppe i Otttu/ Kuadde ſijn Børn z Bleſſar þeim/ med blijdu Giede ſnere heim/ ſo ſkildu þeir i Sættum.
Jacob gieck ſijna Gotu a/ Guds Ein glar mættu hønum þa/ hañ vard miøg Hiarta Gladur/ z ſagde Huggun hloᵹn
E viñ aſt mie

aſt mier/ Herbuͦder DRottens eru hier
þut heite þeſſe Stadur/Mahanaim/ſa
inillde Gud/er mitt Hialpræd ꝛ full ad
ſtod. Af þeſſu eigum ad læra/Gud aſt
oſt þa ſem elſka hann/eingeñ Vond
þeim granda kañ/ honum ſie eilijf Æ-
ra/Amen.

XXXII Pſalm.

Ton/Fadervor ſem a Himnum ert.

JAcob ſende Meñ vndan ſier/ E-
ſau baud ad finde þeir/ ꝛ ſegde hø
num ſijna Tign/ Soma Giptíng
Rijkdom ꝛ Eign/ſeiged Jacob þiñ Br
oder ꝛ Þion/þier ſende Kuediu ꝛ Frid-
ar Bon.

Þeir fundu Eſau j Seir / aptur til
Jacobs komu þeir/ſogdu þinn Broder
vt med Her/Dflugur kiemur a mote þi
er/ꝛregnuðu vier ad Fylgdeñ hans/ſio-
gur Hundrud þad være Mañs.

Jacob harla miog hræddeſt þa/ hañ
ſagde/Gud miñ lijt hier a/Eg hefe Lo
fan Herra af þier/ heim til Ættar ad
pylgia

fylgia mier/fiolga mitt Eaad z Stafar
Sand/sia nu þitt eiged Trygdar band.

DROTTen omaklegur eg er/allra
Giæda sem veiter mier/ þa Foðurland e
eg foor af/ei hafde nema þessan Staf
Enn nu mig leider aptur heim/ Audgad
hefur med Flockum tueim.

Enn framar bid eg Fader þig/Frelsa
fa af Esau Nende mig/Eg hrædest by
stur Broder sa/Born og Kuinnur mune
Nelstaa/ei mun mier hyrma helldur hann/
hindra mun Gud Asetning hann.

Jacob mykla Mwtu til byr/ marga
Blualla Fie og Kyr/ stuckar i Flocka
Fiarkyn margt/fram raku Þionar hu
er sinn Part/huer af odrum Esau fann/
allt vid þetta blijdkadest hann.

Jacob var sijnum Selskap hia/suaþ
ecke aframm leinge þa/vm Nottena fluk
te Folk sitt allt/ z Fied yfer vm Vatned
kallt/Einn stod a Backa epter þar/þa
yfer vm Gotssed komed var.

Þar sa Jacob okiendann Mann/z syo
til Glijmu riedest vid hann/Orku neytte

i Otta

j Ottu þar/ allt þangad til ad Dagur
var/Jacobs Mattur vm Miadmarlid
miøg j Afsinum linadest vid.
Madureñ sagde slepptu mier/ sia vel
vm þitt þui Dagur er/ hinn mællte/ eg
læt ecke þig/ vr Hondum nema þu blessi
er mig/Herran spyr Jacob heite ad/hø
num æn dualar sagde þad.
Þetta Nafn soomer þier ei vel/ þui
skalltu heita Jsrael/þu hefur glymt vid
Gud z Mañ/ gaf þo j nockru sigrad
hañ/Jacob spurde hans Neite ad/hañ
sagde Vndarlegt er þad.
Þar blessade hñ Jsrael/O huad ha
ns Sæla nærdest vel/Og sagde/eg hefe
goodan Gud / giørla fra og til Andlits
sied/Pniel heite su heiløg Jørd/ huar
mier var so stør virding giørd.
Yper vm Pniel for hañ fra/fagurt
tok Sool ad skijna þa/Halltur j Lære/le
id þo af/læknadesa sem Eimstred gaf/
Huggan ser epter eñ vndan Kross/ Al
mættugur Gud hialpa oss / Amen.
Jacob

XXXIII Psalm

Ton/Fader vor sem a Himnum ert.

IAcob leit vpp Esau sa/ z fiegur Hundrud Manna hia/ hn Barna Moder huerre baud/ hallda sig rieff j settre Rod/vndan þeim gieck med Audmiuk hoof/ Esau sijnum Broodur mot.

Siostinnum fiell hann fram a Jord/ þyrr en þeir mælltu saman Ord/sem Esau þa Audmyckt sann/vmfadmade z kysste hann/huor fiell vm annars Hals med Græt/ heil giordest þrra Brædra sætt.

Þernur med Bornum bædar tuær/ blijdlega Esau lutu þær/ þar næst Lea mz liufleg Born/Lofning gierande Sæ mdargiorn/ setnast þau Jacob z Rachel/Esau leist a Folked vel.

Hann spurde Broder/Huar fyrer/Hoop Fiar sendud a mote mier? Jacob mæltte minn Herra Nææd/ mig læt sif a enn eignast þad/ mier Ognade þitt Andlit strijdt/enn fagna nu eg sie þad blijdt.

Esáu verst ad eignast þad/ en Jacob mikelega bad/ min̄ Herra ovird ecke þu/ aþ mier ad þiggia Blessan nu/ Esau took vid Aurum þeim/ og baudst ad fylgia Jacob heim.

Jacob ansar min̄ Herra þier/ eige kun̄ ed ad fylgia mier/ ſtaed min̄ Born z ſeinfær Eign/ ſakt ma fara m̄z litted Megn/ ferdest vndan til ydar heim/ eg vil j hægdum fylgia þeim.

So foor Esau ſijna Leid/ ſakt a epter rak Jacob Fied/ allt til Suchots en̄ epter þad / j Sichims Borg hia Salems Stad/ Akurland keypte ægiætt þ^r/ alls vert Hūdrad Peninga var.

Sem land var keypt z lagt vid Giallð/ liet hann vpp reysa þar sitt Tialld/ Alltare bygde j þeim Stad/ Almættug an̄ Gud þar til bad/ so komst han̄ heim j Canaans Land/ Krapt fyrer Guds z Mættar Hand.

XXXIV. Psalm.

Ton/ Aþ diupre Hrygd ækalla.

Jacob

IAcobs Dotter Dina gieck vt
Dætr Landsins ad skoda/ Nemorz
Son Sichem hana leit/ hun
fieck ei Sæmd ad ræda/ Hug
æst vid vnga hafde lagt/ hana tok þui
ad sier inn Magt/ z villde eignast goda.
Sem hennar fader heyrde slijkt/ hrygd
est Osæmdar Efne/ j Brædra Lund þ
læ so rijkt/ ad liotrar Banuirdu hefne/
Nemor for þa fyrer sin Son/ til Fodur
hennar j Konbon/ suo Æran aptur lijbne.
Þeir Neidnu Fedgar budu Boot/ hes
ta sem kunnu giora/ þtta Land eins z ock
ar Gott/ ydar skal giarnan vera/ Brædr
ur sogdu sier linte þad/ so framt sem Ka
rlfolk j þm Stad/ sig liete allt vmskera
Sichem gladdest vid soddan Ord/ su
heita æst hn knwde/ Vmskurnen strax
var a þeim giord/ af þui han Brædrum
trude/ hans Elska var so heit og klær/
helldur vill þola skurdar Sær/ en han
slyppe af Brwde.
Þa Borgar Manna sollen Sær/ so
miog boolgen vpp hlupu/ Simon z Le
F iij ui Sue

ui Suerdeñ klær/ſijn huoſſ j Reide grí-
pu/Nugar byſter af Neÿndar Sorg/hr
eyſtelega geingu j Borg/ alla Vmſkor
na dræpu.

So komu Jacobs Syner þar/ ſookku
Nerþanged dyra/ allt huad j Stadnum
j ſie var/vt til ſijn Femætt bera/oll Bø
rn z Kuiñur eirneñ med/ Akra Grodan
z Naga Fied/þad alltſaman varð þra.

Jacob ſagde eg hrædeſt hætt/ Neſnd
mune vppa falla/nær þetta þregna þra
Ætt/þa meige ſamann kalla/Landſins
Mæga z miked Lid/me igum vier ei þm̃
ſiølda vid/ſo eyðelegge oſſ alla.

Þeir ſøgðu ſkyllde þa Syſter vor/ſm̃
ein Portlijfes Kuiña/halldeñ þad nun
de Normung ſtoor/ Neſnd var þui rett
ad viña. Sia hier Madur Saurlijfes
gioſld/ ſo kann ad ſtraffaſt þeſſe Olld/
Gud Drotteñ giæte ſiña.

XXXV Pſalm.

Ton/Guds Son j grim̃um Daudans.

Gud

S Ad baud Jacob sinū Bustad hā
j Bethel setia skyllde/ huar ad
ur Nalægd Herrans fast/af hr
eiñe Rast z Millde/Og sagde gott All
tare giør//Gude sem þar vtfradest þier
nær Esau Reide fløder fra/Frelse þad
minst a.

Hann baud sijnu Heimele strax/Hiā
gudum burtu fleyged/sem þionad hafed
hier til Dags/huoria ei dyrka meiged/
hreinsed z þued ydur øll/ vm Klædenn
skipted so giøruøll/Vier førū allt vpp j
Bethel/ oss geingur þad vel.

Mijnum Frelsara mier byriar/ s̄ mig
aþ Næd vill stidia/ vpp ad byggia All-
tare þar/z so hāns Nafn tilbidia/þa tok
hañ allra Afgude / og Grøof þa nidur
vnder eitt Trie/Eirnagullen z so gro þ
hañ/Osid burt tok þañ.

Nrædsla kom yfer Heiden Lyd/a hañ
ei þordu ad striāda/Jacob med alla Ætt
z Fied/vpp til Bethel for sijdañ/Allta
re bygde Agiætt þar/eins z honū befal
ad var/Debora Andadest þar veyk/ er

 løgd

sögð hia Grat Eik.

Gud byrtest honum apkur þa/en mest
te Blessan veita/Þui sagde Deige þess
um fra/þu skallt Jsrael heita/þin Gud
er eg þui vil af Nad/þitt blessa z ma-
rgfallda Sæd/ Folk og Kongar fædast
a þ þier/Fiølde stor þad er.

Þad Land sem Fedrum þyhuin foor/
þier vil eg giefa lijka. MOTSten vpp
fra Jsrael poor/ epter samrædu slijka/
Eirn Stein vppreiste Edlamann/Oleo
hellte yfer þann/ Dryck Offur præmm
bar j þeim stad/og Gud so tilbad.

Agiæt Rachel var Oliett þa/Angred
vill styrt til falla/eirn Son fæde til E
phrata/er Men nu Bethlehem kalla/so
þiakadest j þeirre Neyd/þar af beid hu
stundlegann Deyd/A Fostru briöste Ba
rned la/Benoni hiet sa.

Jacob hefur j Narme þeim/þo hætte
legt Angred spene/vid þa blomlegu Be
thlehem/bued til Legstad hefe/þar yp-
er sette Merke mætt/til Minnis fyrer al
la Ætt/vm þad so bio med Elsku mest

ad enn

ad en̄ j Dag siest.

Han̄ perdadest til fundar þa/vid Fodur sin̄ Jsaac blijda/Elle veyker var orden̄ sa/Andadest skom̄u sijdar/ Hund rad z attatyu Aar / apstaded hapde sa̋ tidar hær/hans Sø kugu Syner groþu þan̄/Guds Vtualda Man̄

XXXVI Psal.

Ton/Kom Ande Heilage.

MEsau Ættarlid a hier ad skrifa/eg kiem þui ecke vid/ vm Nøpn ad klifa.

Han̄ atte Nwsþrwr þriar/af Heidnu Kyne/ Jll Þiod Edomitar/eru hanns Syner.

Hann bioo a Hædum Seir/ Nøþdinge Ryk̄ur/Landed ei bæda ler/fra Brodur vykur.

Hans Ætt var Heided Lid/Hiagude bi dia/Jllt atte opkast vid/Jsraels Nidia.

So komu aþ hn̄s Ætt Konug'' sterker/Heided Nøþdings Folk matt/Herku sar merker. F v J

J Versū ei kan̄ skrifa øll nøfn þra/Gu
ds Folks god dæme hafa/gagn er meira.

XXXVII Psalm.

Þon/Faderuor sem a Himnum ert.

Sem Joseph Ara seytian var/m̄z
sijnum Brædrum giætte Fiaar/hr
ecke hia Sonum Frillna fañ/fro
mur þ ecke dilia kan̄/sijnū Fødur þ sag
de heim/søn̄ Vmuandā misgiedlast þm̄

Fødurmst ongur fieck hn̄ meir/From
leiks vegna en̄ aller þeir/ Allrädur Ja
cob ætte þañ/audkiendum Motle klæd
de hn̄/Ofundeñ ver j hinum hørd/hu
orta voltade þeirra Ord.

Þad skiede hañ j Suefne sa/Syn z
kiede þar Brædrum fra. Mig Dreym
de ad vi a Akre vier/aller bundum hu
ör Knippe sier/Mijn Byrde vpp stood
ydar hia/allar þær lutu heñe þa.

Þeir vnderstodu þeñan Draum/ þar
ef Natur z Ofund kom/ ofan a þad ē
j þeim bioo/ædur/þss vegna mællku so/
Muntu þa eiga Maktar stoor/ mijkell
ad verda Kongur vor?

Añan Draum fornam aptur hañ/eit-

neñ sagde hui Brædrū hañ/Sol z Tungl eg j Suefne skiær/sa og Elleftu Stiornur nær/þesse lysande Lopstins Her/laut z beygde sig fyrer mier.
Fader hñs þ fregnade snart/ꝑ þ hñ̃ ia vijt' hart/sagde/mū eg z æll þijn oll/ei ga ad lwta þier giøruoll? So grundar Jacob þ/su ad þyckiast Brædurner me ir vid þad.
Niord j Dothan þeir hielldu a Beit/ ap huorium Jacob ecke veit/til Sichem Joseph sende hañ/sijna Brædur þar ecke fañ/ hellдur kunne þad fregnad fa/ siña j Dothan munde þa.
Þangad ferdast sem frietter þad/fañ Brædur sijna j þeim Stad/sem þeir mæleingdar sau hañ/ saman kom þeim ad mirda hañ/ Seigium Dyr hafe drepeð Suein/Draumamañsins so fellū Bein.
Ruben ansar ei fer þad vel/ ad vier slæum vorn Broder j Hel / Klookara Rad eg kañ z siñ/kostum hønum j Gryfiu jñ/Aptrade so Asetning þeim/ Alhuga ad Joseph kiæmest heim.
Þa Sueirneñ bysta Brædur kañ/biw

ef vr Klæduin þeir færdu̅ han̄/Føgrum
Kyrtle han̄ flettu þeir/fleygdu honum j
diwpan̄ Leir/þurr Jardar Gripia þetta
var/þeir atu Maten̄ sem han̄ bar.

J sama bile so skier þ/Sau þr Men̄
af Gilead/sem voru af Jsmaelis Ætt/
Vrter/Myrru z Balsam matt/sijnum
bæru Blusldum a/ til Egypten foor
Noopur sa.

En̄ þegar Juda þessa leit/þad Kaad
sagde han̄ Brædrum eitt/Myrdum vier
ei vors Brodurs Blód/ burt selium hn̄
okiendre Þiod/þessu Kaade þeir hlyddu
hans/hin̄ selldu til Egyptalands.

Siilpred sem fyrer han̄ feingu þeir/
voru fim̄tan Peningar þrijr z tueir/ þa
Ruben þeirra Kaad fieck spurt/ reif sijn
Klæde Joseph var burt/Harm þungan̄
bar vm Hygg iu Kan̄/Huort skal eg fa
ra sagde han̄?

Hier næst toku þeir Haþurs Blood/
helltu j Jacobs Klæden̄ God/sendu Kir
tilen̄ so ap stad/søgdu Fader vier fundu̅
þad/skoda huort Fundur sa ei sie/ Son

ar þijns

ar þiſns Kyrtell miſlite.

Sem Jacob mætan Motful leit/ mæ lte þui Sorgeñ a hañ beit/ Olmt Dyr heþur vpp eted hañ/ miñ vnga Joſeph hiartkiærañ/ Fot ſijn reif og j pærdeſt Seck/ fram mz þre Sorg leinge gieck.

Oll Born hans villdu hugga hañ/ harmenum ei af læta kañ/ ſagde til Gr afar Bøl mitt her/ burt þangad til miñ ns Sonar fer/ Afe Joſephs Griet eirn eñ med/ ſo vndarlega hafde ſkied.

Til Egyptalands Vngañ Mañ/ þeir Jſmaelitar ſelldu þañ/ Kongs Dr ottſete hañ keypte þar/ kiendur ad Naf ne Potiphar. Suntijdes Froomum ſliſt j vil/ ſo geingur/ DROttenſ kom þu til.

XXXVIII Pſalm.

Med Himna Lag.

HAd ſkiede og a þeirre Tijd/ þa Ju das ſkilde Brædur vid/ til hyram af Odollam gieck/ z Kuiñu Dott er Suha fieck.

Su fædde honum Syne þrja/ Sott

 j Ehe

j Thebes ad Yngstum lcꝛ/ eirn Gera/ añar Onas hiet/eñ þridia Sela nepna liet.

Sem Gera vaxeñ z gilldur var/Gip test Kuiñu su hiet Thamar/Jllur Ska lkur ei breytte vel/ af þui sloo DROtt eñ hañ j Hel.

Judas baud Onan epter þad/vpp ve kia sijnum Brodur Scꝛd/ hann fellde Scꝛde sitt a Jord/so do fyrer þessa Misgierd.

Pa talade Juda Thamar vid/Trule ga epter Sela bijd/vndan droo Giptiug Yngsta Mans/ Ottasleigeñ vm Lijsed hanns.

Skamt epter sina Sona Deyd/ scꝛr ara Angur Judas beid/einkum sitt mis te Eckta bloom/ oþan a þesse Sorgenn kom.

Nann foor ad Sorg vt endadre/vpp j Timnath ad klippa Fie/þegar Thamar þad fregnad fieck/ fer hun a Veg þar Juda gieck.

Af sier lagde Eckiu Buning/ a sig

tool

took Lausakonu Þing/sa glögt ad ecke
Sela þær/ ꝺ þo pulluaxen Madur var.

Sem Juda hana hulda sier/ hugde
Lausakona þad er / Legerds Offar af
heñe þar/ ei visse hañ þ Thamar var.

Nun spyr huad giefur heñe til/ Naf
ur (kuad hañ) þier senda vil/ hun took j
Panten hõnum af/ Nring/ Nasadwk/
z sialfs hans Staf.

Ad giørdum skiptum gieck hun heim/
Gietnad fieck þo af Funde þeim/ Naf-
uren sende hañ þangad/ hun var þa ko-
men jñ j Stad.

Sendemaduren sagde vid hañ/ Saur
lijfes Konu eg huorge fañ/ Juda sagde
hun hafa ma/ Nlute sem eg fieck heñe
þria.

Þremur Manudum epter þar/ einhu
or Juda þær Frietter bar/ þiñ Sonaku
iña sannreynd hier / j Saurlifnade O-
lieft er.

Sem Juda heyrde soddan Room/ sial
pur lagde a þeñan Dom/ hun skal j Ba
le brenna nu/ þui brugded hefur sína
Trw. F v iij Sem

Sem hun var fram̄ til Logans leidd/ Lyste so Mæleñ verde greidd/huor þeñ an Dwk a/Hring z Staf/honum fieck eg nuñ Gietnad af.

Juda þu veist huor allt þad a/Ertu ei sialþur Madur sa? Nañ seiger þegar þingeñ sier/þu ert nu Riettuñsare mier.

Ad lidnum Tÿma føldum þeim/Tui bura fædde hū j Heim/Eiñ hiet Peres añar Sera/ vndarlega gieck til vm þa.

Hond Sera fyrre fædd vard nær/fes te Konā vm hana Þræt/Peres Frum gieteñ þæddest þa/fylgde med Þrædenn strax Sera.

Hun sagde þui reiþst þetta þu/ þier yfer bliþfur Sprunga su. Oskøpum fyl ger einhuor Pÿsn/ O Gud varduelt þu Børneñ mÿn.

XXXIX Psalm.

Ton/Jesus Christus ad Jordan.

JOseph þiente vel Potiphar/prud ur z Dygda famur/DRotteñ hæ ste med honum var/hañ giørdest

Luckn

Luckusamur/þegar hans Herra þ fornam/þeckia vel giorla kuñe/ad Sægnd eñ hans af Gude kom/ greind j Verkū z Muñe/huors vegna hm̄ vñe.

Þui skyckade til Nefdar hañ/Nwse sit nu ad styra/ad skyllde vera eirn Rædsmañ/yfer hans Gotsse Dyra/ og þyrer Josephs holla Hønd/Herran Mannen Blessade/ Audæfeñ hans z Akurlønd/ so eingenn vard a Skade/ hiellt sig vel Hiarta glade.

God z jdugleg Guds Blessan/Giæd de hans Vmsion Dyra/ þui liet Potiphar allre hañ/Eign siñe rada og styra/Joseph var Frijdur Alits vel/af þui vill Potiphars Kuinna/ þann Agiæta Mañ fulka til/ Trygda Brot med sier viña/hun kuñe hañ þo ei gyña.

Sem hañ j nockru Nwse var/ad hyggia vm sitt Embætte/ so kom Potihars Kuiña þar/ Kæford med þessum hætte/ Sofdu hia mier miñ sæte Vin/su grepp til hans med Hende/hañ skilde Mottul epter siñ/vt og burt gieck fra Kuen

 de/ad

de/ad Truskap ecke vende.

Þa hun fornam so hreina Tru/han kuñe alldrei ad blygda/ añad Suikrœd han vppa su/aluaneñ til Odygda/kalla de ad sier Følked flest/Følsk mællte Bo lgeñ aþ Þyckiu/Potiphar keypte hing ad Giest/hañ leitar mier Banlucku/hl iop burt skildest vid Skyckiu.

Þa Potiphar kom til heñar heim/hū bar þrañ Lyge ranga/ Reideñ gramdest so þūg j þeim/þa liet strax Joseph fanga/ j Myrkua Stofu hañ var þa/ haþdur til Sakamaña/eñ DROttens Ræd var honum hia/z Huggun veitte saña/liet hañ sitt Fullting sinna.

Hañ fieck Bingan miuka þar med/ aþ Myrkuastofu Verde/z var med øllu vid hans Gied/vor Herra þad so giorde z hañ gaf Joseph øll sijn Ræd/ad stio rna Sekta møñum/ædur reynde algiorla þad/allt vañ med Truskap søñum/ Gud var Godur med honum.

XL Psalm.

Ton/ Fader vor/sem a Himnum ert.

KAR j Kongs Garde þad tilbar/ þa Joseph j þeim Raunum var/ ad Skeinkiare Kongsins Egyp talands/ z so lijka Bakare hans/ Eitt-huad rangt hoþdu adhafst tueir/ j Onad Kongsins flellu þeir.

J Myrkuastofu jñ þa liet/ þar ædur fyrre Joseph sat/ Nerra Stofuñar hiñ baud/ hañ skyllde gæ ad þra Anaud/ so lidu Dagar su Nott kom/ sierhuor þra vaknar vid Draum.

Joseph ad Morgne jñ gieck þa/ Oglada Kongsins Þiona sæ/ z spyr huad meir til Nrygdar ber/ eñ hina Daga z voru hier/ suara/ eirn Draum huor ockar þañ/ eingeñ er sa sem ræda kañ.

Joseph mællte eirn Gud veit þa/ enn þo seiged mier Draumnum fra/ Skeinkiareñ sagde siñ Draum fliott/ eg sa t,u-ar stod eitt Vijnfrie Gott/ þriu Blomst ur af þui vxu væn/ j sine Prijde fagur og Græn.

Eg þottest hafa j Nende mier/ mijñs Nerra Kongsins Gott Bordkier/ z trok

Sij so Be

so Beren Fogur og þyn/þyllte Kierenn
med þra Wyn / Rietteminns Nerra No=
nd vti/ hann tok vinsamlega vid þui.

Joseph suo Draumenn þydde þa/ þrij
kuunstad Trie merk Daga þria / ad þe
im lidnum vpp hefur þig/ aptur Pha=
rao þyrer sig/ j þyna Stiett sem þo er
vond/ þur tekker Kiered j hans Nond.

Þa bid eg þig ad minnast myn/ Mek=
ord hefur þau fyrre þyn / seig Pharao
Ebreskur Sueirn/ j Myrkuastofu Sak
laus eirn/ sie stolenn burt þra Fodurs Na
nd/ z flutttur j þetta okient Land.

Bakarenn hier ad gaf vel gaum/ Gla
dur sagde Joseph sinn Draum/ eg þott=
est bera þriar Karfer/ þo til Kongsins a
Nofde mier/ allskyns Fæda j efstu var/
vpp atu þad Lopts Fuglar.

Þegar ried Joseph þann Draum strax
þridia muntu hier byda Dags/ þa veit
Kongurenn þyn Oskil/ þu verdur dæmdz
Galgans til/ Neingingar pinur hia þi=
ter Skullð / Nimens Fuglar þitt ryfa
Holld.

Þriar

Þriar Natur stood so þetta Klag/þa hiellt Kongur sin Burdar Dag/ollum Þienorum þar til baud/þ var stoor mijk el Veitsla Good/ Skeinkiaran liet hann sækia sin/ sokfur var lijka Bakaren.

Skeinkiaren sitt Embætte fieck/ Enn Bakaren j Galga hieck/eins z Joseph þad ædur ried/epter Draumnum þad so er skied/ Skeinkiaren giordest gladur þa gleymde ad minast Joseph a.

XLI Psalm.

Ton/ Heidrum vier Gud ad Hug.

SO lidu tuo Ar sijdan vm/sialfan Pharao dreymde Draum/ þottest staddur vid eina A/vpp vr huorre hann koma sa/Sio vel feitar z fagrar Kyr/Folldar Grosen þær ætu dyr/ Þar a Backanum hugdest Nyr.

Epter þad strax sio adrar sa/vpp koma sama Backan a/liootar og magrar þottu þær/þegar komu þeim Feitu nær/ strax til þeirra ofludu odt/vpp ætu godu Kyrnar fliott/hann vaknade so þa var Nott.

A millum Dwra minst var bil/merkte eg Draumenn añan til / hañ sa sio Ax-en Fogur z full/ a sijnum Halme vaxa oll/ oñur sio leit hañ eirnen þo/epter þ koma visenn z mio/þesse suelgdu hin full z prioo.

Þa Dagade vaknar Macktar mañ/ mijked þeinkte vm Draumana hañ/ wt vm allt Landed sende señ/sækia liet alla Vitra Meñ/ Af sijnum Draumum sag de þeim/ sa kom þo eingeñ til hūs heim ad ræded giæte riett vr þeim.

Skeinkiare Kongsins skijr ried tiœ/ skillt er eg þeinke Brot mitt a/miñ Her ra gramur mier þa vard/mig liet j Hof meistarans Gard/ Eirnen Bakara yp parsta/ockur vegna giørdra Lasta/liet j Myrkuastofu kasta.

A somu Nottu ockur suo / vm þetta dreymde so z so/Draumarner feingu ful lan stad/fram̄ er komed a ockur þad/sm̄ þar vngur Ebreskur Sueirn/sñ var set tur þo saklaus eirn / ried so Punctur et raskadest neirn.

Sem Kongureñ heyrde soddan Ord/ señ voru Bod til Josephs giord/Strax var hans Haar med Heidre klipt/ z hess darlega vm Klædeñ skipt/ þa so kostgiæ fner Kongsins Meñ/ Klædeñ hofdu hñ jþart señ/ Gieck Joseph þ Pharao jñ.

Pharao sagde frome Sueirn/ eg for nam Bitran eda Draum eirn/ hñs kañ eingeñ vt herma Stad/ eg heyre þt mu ne lænad þ. Joseph ansar ei er þ mitt vtlætur Gud þo verda þydt/ þad sm hñ Kongenum synde nytt.

So bar Kongur frañ sialfur Draum sa Bitre Joseph gaf ad gaum/ eg þott eñ Arbackanum a/ z siø Kyr feitar ko ma sa/ vpp vr Añe sem eg hia stood/ vm Haglended vid sama Flood/ bitu z atu Grøseñ Good.

Siø adrar komu epter þ/ vppa Back añ þeim Feitu ad/ liotar og magrar lit uñ mier/ lijkar þeim sa eg onguar hier allar þær Feitu atu þar/ ecke villdu þo sitna par/ huar af eg næsta hryggr var.

Eñ þottest eg sia adra Syn/ siø Ax

en vaxa þull z þyñ/ þar eþer vxu oñur
sio orþuñ z viseñ voru þau/þo atu þe
sse oll vpp hin/Eg sagda Vitrum Dr
aumeñ miñ/onguañ sem riede hann af
þeim þinn.

Sa visse Joseph suarade greidt/Sia Kongsins Draumar merkia eitt / Gud hefur vitrad honum þyrst/ huad verda a z skie mun vyst/sio þogur Ar/sio fet far Kyr/sio Aar þad eru fogur z hyr/ huorra Friofgan er fogur z Dyr.

Þær mogru Kyr z þuñu Ax/sem þ Goda vpp suelgdu strax/Sio Hallæris Aar eru þad straung/epter þau godu ko ma laung/ allar Nægter foreydast þa/ eingeñ skal kuña miñast a/slijku Hallæ re hermt sie fra.

Þar til er merke þulijkt so/þad Pha rao hafde Drauma tuo/ Þyding vissre er þañeñ vart/þetta skiedur sañlega sna rt/ Eg ræd Pharao Forsialañ/framsy nis eirn vtuelia Mañ/z setia yfer Lan ded þañ.

Sa skycke Rædsmeñ allstadar vt/iñ
take

take so þaň fim̃ta Nluk/alls Egyptala
nds Avaxtar/ꝑ sie komande Godu ar/
saꝑne Vistum saman godum/sem geym
est j Herrastodū/ z so j Kongsins Korn
Hlodum.

Allt sie þetta ædur vt sied/eñ kiemur
þad mykla Hallæred/ad Meñ sinie suo
Fædu hier/þa Folldeñ ecke Avoxt ber/
so Hallæred z Hungred strijdt/hel deyde
ecke Lided Frijdt / nie Egyptaland eyde
vijdt.

Konge linte so loslegt Rad/lijka sam
þocktu aller þad/z sagde/Huar sinst fr
ægre Mañ/ fullur med Anda Guds er
hñ? O Joseph sem þad allt fyrer sier/
efunarlaust mun Gud med þier/ eingeñ
so hyggeñ an hans er.

Þig set eg yþer allt mitt Hws/yþer
allt Egypten Folk z Gots/Næsæte ei-
nu ædre þier/eg skal vera j Lande hier/
Hring took Kongur sier Hende af/med
hreina Gull z Joseph gaf/strax þa vot
adest hans Vpphaꝑ.

Gullkiedia var honum Hals vm fest
 j hust

J huilt foor Silke klædeñ beſt/z j Ko⸗
ngs ødrũ Vagne var/med Virding ſtor
re eked þar/ ſialfs Pharaonis Sȳdu
hia/ ſo liet Kongureñ hroopa þa/Land
ſins Fader ſkal heita ſa.
Pharao ſagde ſo til hñs/ſia eg er Ko
ngur þeſſa Lands/eingeñ ſkal þora af
øllum hier/eirn Lim hræra a mote þiᵒ
Gud Almættugur giorde þad/Gøþugt
sañ hia Konge Rad/liet hañ heita ſitt
Leyndar Rad.
Nu gipte Joſeph eirnre Jomfru/Aſ⸗
nat.vᵉ kiend ad Nafne ſu/Dottᵉ Potip
hars Preſts vᵉ hũ/Prudur var ſa j St
adnum Ohn/Joſeph a þrñtugs Alldre
var/þa Æran tilþiell hønum þar/ſialf
um Konge z øllum kiær.
Nañ reyſte vt allſtadar þa/øll Landſi
ns Hiorud for ad ſia/ allt Landed þullt
med Avøxt var/øll j giegnum ſio Vell
ke ær/ſo took Auoxt allshættadañ/j ym
ſa Stade þærde hañ/liet ſo Gooda meñ
Geyma hañ.
Korned var yþerfliotanlegt/ſo eingeñ
þott⸗

þottest muna slÿkt/ pullt vt vm allt E
gyptaland/eins z vid Sio ma taka Sa
nd/so pad vard ecke jāmællt þar/ yfer
mata so Nækten var/eins gieck pad vt
oll þau sio Aar.
Joseph gat vm Aargiada Tijd/Eck
takuīnu tuo Syne vid/Manassen'aūan
Ephraim/Orsok Nafnana þ'af kom
ad hans Olucka oll var gleymd/Eirn
eū Fødurs Nws Nefd z Fremd/aūar-
stadar gaf Gud hønum Sæmd.
Sein Friodsom Aren endast god/aū
ad jafnlangt Hungur til stod/Friodsse
md minkar z fullnast pad/sm̄ fyrer haf
de Joseph spæd/vm Løndē oll v" Eymd
z Naud/ eū j Egyptien Korn z Braud
fram̄ kom Spekingsins Forsiœ Good.
So hoof ad magnast Hungurs tijd/
hun kom lÿka bar j Landed/pa tok Fo
lked pad pola Naud/ þeir bædu Phrao
vm Braud/ hū vijsade þm̄ so pra sier/
sagde til Josephs pare þier/Vigreidsla
hans er giord af mier.
Kornhlødurnar hū opnade pa/ hus

Egyptſkur Mañ kaupa ma/vm Land
eff og Hallæred hart/heim til Josephs
kom Folked margt/hañ ſellde þeim Ut
argrædis Braud. Blesſe oſſ Gud vort
Land z Aud/fra Hungurs Kuol z Hal
læris Naud/Amen.

XLII Psal.

Ton/Adams Barn Synd þijn.

Jacob ſpyr af Egypten þa/i þui Lande meige Korn fa/fyrer fulla Peninga/ Þui baud hañ ſijnum Sonum þad/ſm̃ ſnaraſt bytied Ferd þa ngad/Hungred vill hart oſſ þuinga/Þr tvaſt tiju þegar a Leid/þui Benjamin for ecke med/hm̃ vill hñ ei ſleppa/Mæ Uſte eg neckud ſakar Suein/ ſwart tekur mig eg ſpyr hans Mein/þeir fooru Ko rn ad kaupa.

Þeir fundu Joſeph Furſta Lands/ſla ter lutu Stor vellde hans/z Andlit allt til Jardar/ Brædur ſijna hñ þeckte þar þeir viſſu ecke af þui þar/heyrdu þo Ræ dur hardar/ hañ kuñu ei ad þeckia Þr/

þa spurde Joseph framar meir/ huadan komu þier hingad/ Af Canaans Lande/ þeir ansa þa/ oss til Biargrædis Korn ad fa/ Hallæris Hungur þuingar.

Sa mæte Joseph Menta Dyr/ minst a þad sem dreymde fyrr/ hord Ord lieť a sier heyra / Efslaust Niosnar þier erud Meñ/ ad skoda huar j Landed jnn/ med Her ma hingad fara/ O nei minn Herra ansa þeir/ ydar Þienarar erū vier/ komner ad kaupa Fædur/ Tools þo Syner aller eins Mañs/ sa Yngste kiær er heima hūs/ meinū sie tolþte daudur.

Nū sagde nu reyne eg eñ/ eflaust eru þier Niosnar Meñ/ þo skal þ vottast fremur/ so vīst sem Pharao lifer/ sījst skulud hiedan sleppa þier/ fyrr enn sa Yngste kiemur/ fare þui eirn aþ ydur heim/ sem allra fliotast epter þeim/ sañast þa ydar Saga/ þier skulud j Fiotrum þangad til/ þui eg Sañleikañ reyna vil/ og so var j þria Daga.

Þridia Dag sagde þra til/ Ef þad er ydur mest j vil/ heilu Lífþe ad hallda/

S viij farel

pared strax heim med Fædu pa/fiotrad ur eirn hier biida ma/ j Kuala Nyseuu kallda/hingad pared þan yngsta Suein eckert skal ydur þa skie Mein/so votted Sogu giørda/þeim vard ad lynda þtta Bod/þunganñ bæru po Sorgar mood/ z toku so til Orda.

Maklega koma oss mikel Giolld/mei re porþientū vier þo Skulld/suikū vorn Brodur z selldum/harmande bad oss hl ijpa sier / þess hardsylldare vorum vier/ hañ Bæn ei heyra villdum/þui kiemur nu pram̄ Nepndeñ hord/hun er oss riett Blodsolu Verd/Ruben gaf Suared gr eida/allt sagde eg ydur þetta þa/ þier lo gdud Nendur Sueineñ a/ enn ei villdud mier hlyda.

Ecke vissu þeir af þui par/ Oduled Jsoseph þetta var/þui Tulk liet vid þa tala/sem eckert skilde synast liet/ sier sne re hañ fra þeim z griet/godur Giede ad suala/ eñ tiexdest Gramur til þeir siæ/ took Bønd z lagde Simon a/sijdan liet Secke fylla/huors Giallð liet lata j si°

huors

huors Seck/Sæk Leidarnestie og þeim
pieck/þad var þeim Hugar Billa.

Þeir foru med sitt keyþta Korn/komu vel langt/uppleysste eirn/ Seck/af þeim Eik vill giefa/ so snart sem þreyf j Se ckenn hann/sijna Peninga epsta fann/vnd rak j stoorum Efa/Otta jok þetta ollu þeim/all lijka vel sier styta heim/ad fia Jacob hid sanna/þad sa Herra Egypta lands/alasad hefde Sonum hans/nef ndt þa Hoop Niosnar manna.

Enn þa vier honum sogdum satt/Sæ md vora Fodurs Land z Ætt/ad Benja min være heima/enn sijdur trua oss villde/ z bijfalade hann skyllde/eirnenn vpp til sijn koma/sagde/ eg heþ j hallde eirn / hier þangad til sa yngste Sueirn/kiemur hi ngad med ydur/ eg reyne Sannleik yd- ar þa/vr þui skulu þier giarnan fa/þad allt sem þurfed vidur.

Og sinn þeir helltu Seckium vr/sijna Peninga fann þa huor/af þui ollum fe lmtrade/Jacob ottasleigenn vm sig/ Ans ar Barnlausann giore þier mig/stygd er

S viß þad

þad ſtoor z Skade/Joſeph deyde minn
vnge Son/ z nu er þangadur Simeon/
vt j oktendu Lande/þo vilied auka Ang
ugrs Pijn / vpp þangad hafa Benja=
min/z ſuipted mig ollu Ynde.

Ruben anſar O minn Fader/Eg bid
þu vilier trua mier/hans j allre Ferd gi
æta/ef honum geingur ecke vel/ aptur til
Nefndar ſla þu j Hel/ mijna tuo Syne
mæta. Jacob anſar hun huorge fer/ha
ns Brodr Joſeph Daudur er/Elle Hug
gun mier giefur/ef hann ſkiedur Olucka
z Pijn/af ydar volldum hærur mijn/Se
pina munde þa Grøfenn.

XLIII Psalm.

Med ſama Lag.

NV ſem Hallæred herte meir/hitt
var loked ſem keyptu þeir/ þa ba
ud Jacob þm̃ ſara/ hwa ſig vel
med ſijnan Fans/ſlyta ſier til Egypta=
lands/Korn þar ad kaupa meira/Juda
ſagde ei forum vier/ef Benjamin ei m z
oſſ ſer/epter Lands Herrans Dome/ hi

et iſ

ef ei skylldum fitt Andlit sia/nie Atuiku
þar nockra fa nema Benjamin kome.
Jacob suarade Angred mier/ eitt hafed
med þui bakad þier/ad sogdud til mijns
Sonar / þeir suara han spurde oss ad/
Ætt vorre/ Fodur/Brædrum/Stad/og
huad sem var þess konar/ vier sogdum
him satt fra þui/siijst kunū bera Nug vo
ru j /han munde heimta Sueinen/þrœ
spurull var han ydur ad/vm yngsta Br
odr vorn oss bad/þa hiet oss godu eirnt.
Juda sagde/læt han med mier/hied-
an para/en eg skal þier/heim apfur hei
lan færa/Eg vil leggia mitt Lijf j ved
læt þa Benjamin fara med/eckert skal
han j llt hræra/ hefde ei þetta hindrad
þerd/hun være nu afiad sin gierd/þa sa
gde Fader þeirra/fyrst so þung Nauds-
syn þreynger ad/þa taked han z pared
af stad/Gud virdest med ydur vera.
Balsam/Hunang/Brier/Dattel/ed
la Myrru z gott Mandel/giefed Ey-
pirskum Herra/ Peningana sem hofd-
ud heim/Neidurs Mane z pæred þin/
 mis-

mistekeð ma til vera/takeð so Kornsins
fuøfallt Verð/Trulega ydar byrieð Fe
rð/Guð Almættugur giefe/ ydur Myſ
kun þeim Mane hia/ so mijna kuñe eg
Syne að sia/alla aptur a Lijffe.

Eg ligg j Harme epter hier/eins og
Madur sa rænður er/huglæwfum Niar
fans Børnum/þeir byria Ferð með flyt
ers Hand/ßooru so j Egypta land/enn
kollhraft øllum Børnum / strax funðu
Joseph þeg"þa/ þañ unga Benjomin
hañ sa/siðan sagðest þeim trua/Soue-
sa bauð með flyte greiðt/ fylgia þeim j
Herberge sitt/ til værñrar Veitslu bwa.

Madureñ hollur z blyðeñ fæs/hñ sy
lgðe þeim j Josephs Hws/til bio Veis-
lu veglega/ þr vrðu miog Ottaslegner/
z søgðu/fangast eigum vier/Herranum
byr j Huga/ Peningarner sem høfðum
heim/hñ vill nu sekta oss a þm/z Dom
a læta ganga/ þañ/að vier vrðum þr
ælar hans/þ er æsetningur þess Mañs
oss vnder sig að fanga.

Epter ranga Ræðagiørð þa/Ræðs
mañeñ

mañeñ toku Eintal a/vppbæru Søgu alla/vm Peningana sem þoþdū heim/ hier vilium aptur skila þeim/ þeir næsta þungt oss falla/Bered til Frids so sagde hañ/sialfur Gud hefur Fiesiod þañ/ sent jñ j ydar Secke/Eg medtok allt yd ar Giallð þa/eingeñ skal klaga þat vp þa/þess vegna offest ecke.

Nañ for z sokte Simeon/sem þad vᵐ Brædra girnd z Bon/j Josephs Nws þa leidde/ Vatn ad fæga med Fætur sijn/bærde hañ eirneñ þangad jñ/giørvallt fyrer þeim greidde/Giafer til biug gu Brædur senn/ad blijdka Joseph þa kiæme jnn/ a mote midium Deige/ þeir hofdu spurt hañ villde þa/Nefdar Gie stabod læta þa/Von þess fyr vissu eige.

Sem hñ gieck jñ j Nerberged/hm̄ ba ru þeir Giafa Fied/flater fiellu til Fuid ar/velkemner sæler sagde hñ/seiged mi er ef sa Gamle Mañ/eñ lifer Fader yd ar/ þeir sogdu ja hañ liser vel/hm̄ ge ingur so meinlaust til/Eñ hñ a Benja min horþde/spyrtande er þ ydar sa/yng

Nñ ste Br

ſte Broder mier ſøgdud þra/og eg Bod
epter giørde.
Nier næſt þar fram̄ af Niarta Bon/
hialpe þier Gud min̄ kiære Son/z ſier
ſo þra hønum flytte/Sammædda Bro
dur ſin̄ þa fan̄/af ſærre Elſku Niartad
bran̄/tħtt ſæſt ad Tæren̄ dytte/ſo gieck
han̄ jn̄ j Suefnħws ſitt/Sæmdarþull
ur z leinge griet/ epter þ Andlit þuoꝺe/
vt til þeirra gieck aptur þa/ecke liet ſier
þo feſta a/Bord ſkipar fyllt ſie Braude.
Joſeph vid Skĳþu ſuo var ſier/ſætu
vid adra Brædurner/epter Allꝺre þr ſæ
tu/Egyptſker voru z vid ſitt Bord/van
aleg ſkyckan ſu var giørd/mz Nebreſkū
ei ætu/Joſeph fra ſier þm̄ ſende Vĳn/
ſierdeilis meſt þo Benjamin/ſim̄ hlutū
ſieck han̄ meira/vel druckner vrdu aller
þa/j Epterlæte Joſeph hia/Sæmd þſ
ſa ſøgdu dyra.

XLIV Pſalm.

Med ſama Lag.

Þa baud Joſeph Vmbodsmanne/Bræ
þra med

dra med Korn Fylla Secke / alla sem
j þeim liggur/læt z þar mz j sierhuørs
Seck/Silþred sm̄ huør þeirra þier fieck
þa eingeñ þeirra ad hyggur/z Bordkier
er sialfur Vikar miñ/j Benjamins Se
ck læt þu jnn/Þienareñ giørde þetta/
ærla Morguns þeir Brædur brædt/byr
ia heimferd med Linded Kæꝛt/bruna fr
am̄ Braut so rietta.

Joseph siñ Rædsmañ sende þa / siñ n
um Brædrum sm̄ fliotast na/z seigdu so
til þeirra/stoor jlla er af yckur giørt/em
kum̄ ad þier hafed stoled burt/Bordha
llds Kiere miñs Herra/hañ nade þeim
z sagde señ/so haþed giørt sem Bonder
Meñ/ad launa Gott mz jllu/miñs Her
ra Spædoms Heilagt Kier/hafed teked
a burtu þier/med vondre Hugar villu.

Þeir suara Kiære ei mun riett/a oss ad
bera slíkann Þrett/soddan Vandrædie
Viela/opstor være su Jllska full/ad vi
er skylldum hans Silfur z Gull/Bera
burt z þui stela/sie nockur vor sem þad
fiñst hia/sakadur missa Lijfed ma/ enn

vier Þrælar þess Herra/Ja sagde Jose-
ps Sendesueirn/ sa ẽ Bordkiered faañst
hia eirn/ hañ same Þræll skal vera.

Þa hellte huor vr sijnum Seck/ suo
Fra Ellstum til yngsta gieck/miog selm
kurs fuller voru/ Bordkiered fañst hia
Benjamin/ Brædr rifu þa Klædeñ sijn/
jñ j Borg aptur fooru/Joseph j Herber
genu var/aller þeir lutu hm̃ þar/ flater
til Jardar falla/ hañ sagde ydar Oþdy
ryd leid/Otta fæder j huorskyns Neyd/
Þui giordu þier so jlla?

Juda sagde/miñ Herra vier/ huoriu
kuñum til ansa þier/med huoriu oss aþ
saka? Gud heþr aptur jñt oss þad/Jlla
sem fordum høfdunst ad/ vier høfũ oss
Boled bakad/ Sia nu miñ Herra aller
vier/erum j þijnu Vallde hier / hendla
sem hellst þier lijkar/Joseph mællte þier
fared heim/ til Þioons mier epter Hello
eg þeim/hia huorium fanst miñ Bikar.

Juda sagde leyþ Herra mier/liuþsam
lega ad ræda hier/Reidst ei Þienara þij
nũ/þui þ høfũ vier heyrt z sagt/s Her
ra Koñ

ra Kongureñ fulla Magt/þess vnte hñ
þier einū/ Þier spurdud oss a alla Grein
vm vorn Fødur z þeñan Suein/ Satt
ꝥra søgdum vier ydr/vor Broder heima
vngur Sueirn/ er vorum Fødur Hiart-
kiær eirn/Sammœdra hm̃ er Daudur.
Strax ꝥ heyrdud þa søgdu þier/þañ
Vnga Sueineñ ꝥæred mier/hann skal
Næd hia mier sita/vier søgdum Fader
hans ei ma/heiman lata Sueinenn sier
fra/þar rijdur ei a miña/ ef hañ misser
siñ Vnga Son/ ei truum honum Lijfs
sie von/þa søgdu þi' miñ Herra/Ef hi
ngad kiemur ecke sa/ mitt Andlit skulu
þier ei sia/hñ vard þui hingad fara.
Sem vier nu huurꝥū heiman ad/ Ni
artanlega vor Fader bad/sier aptur Sue-
ineñ fœra/og sagde miñ sæla Rachel/
Syne tuo sem eg meinte vel/mier skyllde
Efle æra/Elldre af þm̃ Andadur er/eg
sende hñ j burt fra mier/Dyr sagt er hñ
deydt haþe/Ef þeñan skadar z so Þiñ
þa aptur komed Hærur miñ/ j Grysiu
Jardar grafed,
 Sem

Sem nu miñ Fader fier til vor/z Su eirneñ er ecke med ; For/mun hñ kueina z kalla/Auvi/Auvt/miñ Vnge Son/i þre storu Hugar raun/mun hñ fra Lijfs enu falla/þar vppa giet eg ecke sied/ydur þui hiartanlega bid/Lát mig i hans stad vera/miñ Fader hefur ást a þeim/Andast strax ef hñ kiem: ei heim/ Ner ra leyfs hm̄ ad fara.

XLV Psalm.

Ton/Mitt Hiarta huar til hryggest þu.

JOsephi leingur fier leint ei gat/liet þui Brædurnᵛ vita satt/ sagde eg er Joseph/ydar Broder sem selldu þier/sialfur Gud hefur hialpad mier.

Lifer eñ froomur Fader miñ/fagnar mitt Hiarta nær hañ fiñ/Hrædast þeir Brædur þa/hañ sagde.hafed Gladuært Gied/ Guds Ast z mijn sie ydur med.

Komed til mijn aller hingad/ecke þeinked miñ Vilia þad/ydur ad hefnast a/ þui eg skal siñast fyrr og nær/ fridsamur Broder ydar kiær.

Þetta

Þetta er ecke ydart Rꜳd/vtsied hellꝺ ur af DRottens Rꜳd/ad biarga ydur vid/tuo eru lided Aaren grim̄/epterkom ande hofum vier fim̄.

DROtten̄ sende mig vndan̄ fyrst/yd ur tilbꝛa Hialpar Vist/þad var hans D ꝛsemd Dyr / ecke kom eg þyrer ydart Rꜳd/ollu helldur af DRottins Rad.

Sodan voffade Gud mier sig/giorde ē Kōgsins Fodur mig/ Stiornara hn̄s alls Hꝛiſ/ mig giorde dyrdleg Millden̄ hn̄s/ Macktar Herra Egypta Lands.

Flyted ydur til Fodur mīns/so preg ne Metord Sonar sijns/ og þad eg lise en̄/ þ DRotten̄ heþur mig hefdad hꜳtt ꝛ hialpad þyrer sin̄ Guddoms Mꜳtt.

Seiged eg honnm af Hiarta bꝛd/hin gad til mīn med allan sin̄ Lyd/med Ei gn ꝛ allt sitt Fie/so han̄ blīdur bꝛe hia mier/i þessa Lande Gosen hier.

Kun̄giored honum mīna Mackt/sim̄ Men̄ hafa ydur synt ꝛ sagt/min̄ Brod er Benjamin/heyrer þetta sialfur ꝛ sier sān̄reynt hafed þad aller þier.

Fared nu heim med Flyte hart/z flyt ed ydur hingad snart/med Froman Fod ur mins/so Oärs tijden hord og hætt/ei Hungurs deyde mijna Ætt.

Þa tok hañ sierdeilis til sijn/sin Unga Broder Benjamin/ fagnande fadmar hañ/ huor vaþde aman vpp ad sier/ mkaflega grieku bæder.

Hiner sætkust aller vid hañ/hans mest ar Koss huor þeirra pañ/þelldu Fagna dar Tæar/sijdan ræddu saman vm stund sagdest margt vm þañ Glede Fund.

Sem Kongureñ allt þad frietta fieck/ Fregn su var hm̃ kiær z þeck/z liet þm̃ allt j tie/Lofade Brædrũ Elsku z Aud/ mestsamlega j Landed baud.

Sagde/lofed ei øllu ad/ydur skal hier til reidu þad/allt sem þier þurfed vid/ og huad Egypta Land forma/til Eign ar skulu þier giarnan ha.

Eins og Kongur þad skalþur baud/ so fieck Joseph þeim Vagn og Braud/ huorium þeirra hañ gaf/Hatijda Klæd nad tueñan til/tok þa Brædrum ad gan ga j Bil.

Neitt

Heitt Benjamin af Hiarta an/hønū
gaf Silfur peninga hn̄/þeir voru þriu
Hundrud/fim̄ Helgra Daga Elsku af
Agiætan̄ Klædnad hønum gaf.

Med kostulegt Gots z Korned gott/
klifiar Tuttugu Asna fliott/ Vister og
bakad Braud/ syinum Fodur han̄ sende
Fans/sie pad Leidarneste hans.

En̄ sem tilbwed best var þad/Brœd
urner ferdudust af stad/Joseph þm̄ Vl
ydur baud/pared heim i Fride brœdt/en̄
þotdest Deilur Kijþ z þrœtt.

Suo komu þeir til Canaans Lands/
kun̄giørdu þetta Fodur hanns/Joseph
liþer nu en̄/i Egypta Lande er hn̄/Yp
parstur Herra z Macktar Man̄.

Otrulegt Jacob þotte pad/ þeir tiædu
hm̄ riett i stad/huad Joseph hefde sa-
gt/Sendingar hønum syndu hans/suo
gladdest Ond þess froma Mans.

Sagde eg Huggun fulla fin̄/fyrst Jo
seph lifer Sonur min̄/su Heims List er
mier nog/allfliottega skal fara pa/pytr
en̄ eg Andast han̄ ad sia.

Opt ſkilium vier og vor Børn ad/vel
þu þeim DRottenn Sama ſtad/Godann
z gagnlegt Bw/ſo þegar Fundum ſam
an ber/ ſyngium þagnande Loþed þier.

XLVI Psalm.

Ton/Gud Fader Son og Ande hreinn/

Israel Ætt z Fie ſitt med/vr Lande ferdaſt þa/Daggerd vᵗ fiø gra Mylna leid/ framm kom til Berſaba / vm Kuøllded færde Offur gott/enn Ædſtur Gud a þre Nott birte ſig þønum þa.

Nu ſagde offaſt ecke ſkallt/eg er þijns Fødurs Gud/ þitt vil eg bleſſa Aform allt/ſo eingenn grande Naud/til Egypt en þu oþan fer/enn eg ſkal ſialþur fylgia þier/ z giøra þig þar ad Þiod.

Joſeph þinn kiæra Son ſkallt ſia/ ſælhuga duelſt hia þijn/enn eg ſkal epter Daga þa/Ætt þinne fylgia heim/þar vil eg kalla þig til mijn/ þa likur Jacob Augun þijn/þra Synda Sion z Eim.

Þenn an med Flock og Fiarens Hoop/ ferdad

ferdadest aptur hañ/ Reid dyred huørt
sem hardast hliop/ huør Vagneñ epter
rañ/oll fylde hm̃ Ætt hñs blijd/ z vngu
Barna Borniñ þijd/ þui Aþeñ þſſu añ.

Nopn þra ecke set eg jñ/j þeñañ goo
da Saung/vefst j þeim Vanda Nugur
miñ/ og Vijſañ yrde of laung. Þui ſa
Noopur var Siotiu Mans/ ſ̃ fooru of-
an til Egyptalands/med oll ſijn Apla
Faung.

Ætt Lea ofan þangad kom/ alls þria
tiju z þrijr/zSona Silpha/þar næst fr
om/Sextan reiknadest dyr/fiortan Per-
sonur af Rachel/z Bilha Syner sis þ'
til/ huorra liþer Loþstyr.

Jacob med alla Ætt z Seim/jñ j La
nd Gosen dro/Judam til Josephs sende
heim/j afnſkiott hañ til ſig bioo/liet ta-
ka Vagn z vakrañ Nest/var huørke a
þui stans nie Frest/hñ fañ ſiñ Fodr ſo.
Sm̃ fuͤde Fedga ſaan ber/fossudu Tær
eñ heit/hu vafde añan vpp ad ſier/ein-
geñ þ ſeigia veit/huad ſu var kiær þeim
Salu Stund/ſaman bar þeirra Lucku

Fund/opt huor a annan leik.

Þa mællte mæte Israel/miog Glad- ur nu dega vil/fyrst sie miñ Sonur lifer vel/j Sæmd z Nefd þ"til/O miñ Son Joseph eg sie þig/af Hiartans Root þ gledur mig/af heilum Aostar Jl.

Joseph baud Folke sijnu señ/ ad seig ia Konge þra/ Kuikfiar þeir være vackt ar Meñ/vænt Plats so mættu þa/ j go du Lande Gosen þar/sem Gangañ Ku ikfiar besta var/z so vel vt af læ.

XLVII Psalm.

Med sama Ton.

Joseph þa sagde Konge til/sitt Fo lk sie komed þar/ þa Brædur þui liet giora a skil/huor þeirra Iþr ott var/aluaner Kuikfiar grant ad gæl Gosen Land þr vilia þa/all'til Jbudar.

Kongur suarade Joseph skiott/sia þier er Landed frij/þiñ Fader og suo oll þijn Ætt/skal jñ kekeñ af þui/veldu þm sial fur Samastad/setiest þeir Lande Gosen ad/z bwe so þar j.

Þa

Pa leidde Josephs Hønden hrein/ Ne
tlagañ Fodur siñ/ mz storre Tign a fu
ẽña grein/ til Kongs Pharao jñ/ sa gof
uge og Gamle Mañ/ Guds Blessan la
gde yper hañ/ gladde so herrañ hiñ.

Kongur spyr/ ertu Alldurs hær? An
suor greider hiñ blyd/ eitt Hundrad z þr
iatiju ar/ er miñ Vegferdar tijd/ mitt
Daga tal er jllt z fatt/ olijkt vid Fedra
Lijfs skeid hatt/ so skildu þeir vm sijd.

Joseph gaf allre sine Ætt/ Eigner
og byrlegt Fie/ liet þa j mijked Plaß z
mætt/ Merg hlutu vr Lande/ Raemesis
kallast Takmark þo/ þar Jsrael j Go-
sen bio/ sæll þo Hallæred sie.

Dyrtijden v^r so mikel og megn/ Men
selldu kuikañ Aud/ lijka so alla fasta Ei
gn/ vt fyrer Korn og Braud/ Joseph ke
ipte Egyptalād/ allt vnder Kongs Pha
rao Hand/ þui Folkid þoldi Naud.

So kom allt Landed vnder Kong/ vtañ
Presta Jarder/ þm̄ gaf hñ nog z God
tilfaung/ Goßzenu hielldu þeir ei villde
draga af þm̄ p^r/ so ægiætz sa Kongz v^r
skode sig hiner hier   Pa

Pa sette Joseph Lydnum Log/Land
bed tok vid þeim snart/ Kongur skal kal
la vnder sig/ Korns Avoxt fimta part/
huor matte Korned hafa pa/ vr Nlødū
Kōgsins þan j fra/ þ liet hñ þm̄ ospart.
Jsrael z allt Folked hñs/ j Lande Go
sen bio/ sa Partur alls Egypta lands/
var allra bestur þo/ þ gaf Kongur j þr
ra Eign/ þar af feingu þeir mykla Ti
gn/ z bygdu þar med Roo.
So tok ad Audgast Jsrael/ Ættlider
Kne fra Kne/ þeim gieck j Lande Go
sen vel/ Græddu storműked Fie/ þar lif
de hañ sialfur seytian Aar/ so yfer Hun
drad Alldurs hær' var Fiorutiu z fio.
Sem Jacob Ellemodur fañ/ a hans
Daga miog leid/ Joseph sinn Son liet
sækia hñ/ Sagde viñ mi' þañ Eid/ Ek
ked burt flytia lattu mitt/ j Landed miña
Fedra hitt/ allskiott epter miñ Deid.
Bædu mier hæga Huñlu þar/ hia mi
ne godu Ætt/ Sm̄ þesse Eidur suareñ
var/ z saman bøþdu rædt/ Angrad' skil
du aptur þr/ Alldradur sykkest meir ag
meir

meir/Neidurs Madur la hætt.

XLVII Psalm.

Med sama Lag.

Nn friette Joseph aptur pad/Ox Jacob Sotten meir/mz sijna Syne droo aþ stad/eñ komu til hañs þeir/hñ settist vpp j Sæng vm Stund so glod og feigenn vard hans Ond/ad þañ þa þyrr eñ deir.

Nu greinde Joseph Fromum fra/þui fyrr vid hañ var stied/Blessan og Dyr dar Doma þa/sem Drottenñ hafde tied þad bæde hañ og oll hans Ætt/skal eig naſt Canaans Landed mætt/z Folksins fiolda med.

So kyste Syne Josephs hañ/sagde þeim Blessã til/Ephraim ædre tilsøgn fañ/yfer Frumburdar skil/mæltte eg þe inkte ei ædur æ/ ad þig med soniñ mun de sia/nu geingur vel j vil.

Sa Gud sem allre miñe Ætt/Vpphel lde gaf og Ræd/Sa Drottenñ sem mig hefur þædt/og sied vm allt mitt Ræd/

Eingell sem mier baud so og so/Sueina
þessa hn̄ blesse suo/m̄z sinē Dyrd z daad.

Joseph vill skipta Hondum h̄ns/hinn
elldre Blessest meir/þar til gaf Jacob
aptur Ans/eg sie huad verda þeir/Yn
gre skal bera Yferprijs/þeim Elldre min̄
og Blessan vijs/þad odlast þesser tueir.

Huor sem j ollum Jsrael/vr þessu Bl
ess^r Mann̄ /Gud giefe gange þier so vel
sem godum seige han̄/Brædrum med vp
phaf Æru og Fie/Ephraim og Man
asse/sim̄ eingen̄ kiepia kan̄.

Hier ad auk spaade Spakur þa/
spyriast mun vel su Tijd/ Hond Guds
vf hiedan̄ apturfra/ydr mū leida Blijd
Veg mina Fedra eg burt fer/enn min̄ Dr
otten̄ hia ydur er/z fylger heim vm sijd.

XLIX Psalm.

Ton/Fader vor sem a Hymnum ert.

HA liet hn̄ kalla Syne syn/sig fyrer giőr
ualla þar jn̄/ z spaade fyrer þm̄ vt j gr
un̄/huad yper Folk hans koma mun/sag
de hlyded þui eg bram̄ ber/huad a sijdu
stu Døgum skier.

Ruben min̄ fyrste Magtar Son/mestur j Op

fre og

fre & j Rykis von/Ædstur þo verda ecke mūt/ek
no reck: j burt sȳ Vatned þunt/Sæng myna ba
rstu saurgā j/suiptest Frumburdar heidre þui.
Simon og Leui Suerd huør tok/Søk þeirra
Folke Dyrfd su jok/j Reide stāc myrdtu Mañ
Mordvopn þeirra Suerd heita kañ/med eigen
Vilia cyldu þad / & hafa Vrann fordiarfad.
Bølund se þeirra Bræden straung/sem bæde
er so hørd & laung/eg skal þeim tuistra vt vm
Land/ei kiemur myn Sæl j þeirra Rad/ecke hel
ldur myn Æra skal/jñ j þeirra Fagnadar tal.
Juda/efalaust er þier vys/af øllum þynum
Brædrum Prys/þyn Hønd skal øflug orka fra
als/Quina þiña ad beya Hals/Syner þyns Fø
durs sem vel ber/sañlega skulu lwta þier.
O Juda sem þad Vnga Leon/ vpp med Sig
re fagur miñ Son/hann kraup nidur sig lagde
lagt/sem Leon & þess Jña obagt/huør vill ga
nga þañ Hættu stig/hønū a mot vpp taka sig.
Su Konglega Spyra ei skal fra/ Ærurykiū
takast Juda/Nie Lærcmeistaren fra hñs Foot
fyrr eñ kiemur vor Heilsuboot/Sylo/Frelsare
þydest þad/Prooder skulu safnast þeim ad.
Sinn Fola mun hañ þo fagur ste/Froomur
binda vid Gott Vyntrie/ og so vid eitt Edla
Vynkuist/Ösnu syna mū binda vyst/hñ mū & til
þess hafa Vyn/ad hreinsa j goodu Klæden syn.
Hans Kapa dyfast hlytur good/j hreint og
Raudt Vynberia Blod/hñs Augu þo sieu huyt
a syn/hliota ad verda raudare eñ Vyn/hñs Teñ
ur sia mū H-Folk/huytare eru þær eñ Miolk.

Sebulon vt vid Sioenn ma/ sialfu Hafenu bwa i hia/ hafa stad vid Hafner þær/ huar Skipenn liggia iafnann nær/ hans Takmark vid þann sama Sio/ ad Sydon vt sig strecker þo.

Isaschar sem Beinafne er/ vm Landamerke Stad fær sier/ Sa kys ad hafa Huyldar Land/ enn huxar þo vm Fagurt Land/ hann lagde Byrdar Hryggen a/ Heita Þion Skattgilldur þui ma.

Dan syns Folks vera Domare skal/ Diarfur byta i Hestsins Hæl/ Sem Høggormur a Hreiñe Braut/ hann lytur sem ein Nadra vt/ so fellde þann sem þar vm reid/ Þyns Hialprædis DRottē eg byd.

Gad skal hafa Herklæde sterk/ hañ mun vinna stoor Frægdar Verk/ Sa mun fara med Fylgdarlid/ Fliotur byria Orløg z Stryd / ymist fram eda aptur a bak/ vndan sier Stryds Folk/ ed so rak.

Asser hrepper ei Hungurs Naud/ af hønum kiemur þad feita Braud/ Nægian er hønum næsta Good Nadugur hia þeim Ryku stood/ kañ ei ad ødlast Riør og skil/ Kougenum giører hñ allt i Vil.

Nephthalim fer med Fune ørt/ vid fliotan ma þui lykiast Hiørt/ Klokende hanns z miuk sætt Mæl/ Ma skie gyñe Einfallda Saal/ A Strætum edur iñ vid Bord/ alltyd giefur hann Føgur Ord.

Joseph eitn Kuistur kallast ma/ Kostugum Bruñe vex hañ hia/ / hans Greiner eins z Børnen Blyd/ Blomgast yfer Mwrenn vm syd/ þo

strecker

Sterker Skotmen stryde a/stadfastan Boga sp annar sa.

Hans Armleggur þar Oþlugan stad/sa Al mættuge verkar þad/ Hn ma nepnast eirn Hir der Trwr/ þeita kan eirnenn Steirn og Mwr/ Þyns Fødurs Gud þier hialpar vel/þar ad auk leggur Blessan til.

Hann mun þig Blessa Oþan ad/En blessast þu aþ nedre Stad/ Aþ Briostønu þig Blessar hann/ Blessan Kuidarens til þyn rann/ Þyns Fødurs Blessan yþer er / allre sem Fedur gaþu mier.

Þessar Blessaner Hædu þra/ Høþud Joseps vtbreidast a/ þess Nazareni Huirþel hier/ hagþ kuæmast Gagned þeim þylger/A medal Blydra Brædra hns/ber Yþerhepd þess Tignar mans.

Benjamin giøda greinest þra/Glepsande Vlþ ur nepnest sa/ Ad Morgne mun han eta sliott þad ædur rænda Herþang Gott/ ødru Herþang ge en med Lyd/ vt mun skipta a Ruþllde syd.

Sem han vtendad haþde Spa/ hier ad auk luka blessade þa/Sagde til mina sapnast eg/sia ed til hia þeim Jarded mig/ A Akre þeim sem Ephrons var/og j tuøþølldum Heller þar.

Abraham keypte Akr han/j Erþda Legstad gaþ oss han / Man Fedgin liggia þiøgur þar/ Framsyne Abrahams þad var/ myna Lea þar lagdag eg jn/Legstadur sie þad eirnen min.

Sem Jacob þesse endade Ord/z Blessanen var han veg giørd/Andadest hn z sopnar sætt/ Sæla han vndan þarna Ætt/Joseph kyste hns

þrelna Muñ/Heit þýftu Sorgar Tæreñ þuñ.

L. Psalm.

Ton/ Eirn Herra beſt eg æffe.

OG Joſeph liet Læknara / Lyfted ſtrax ſmyria þa/ſu Virding hlaut ad vara/ Vikurnar ſex þar fra/ er hañ nam hied an fara/holl Venia ſkanda ma/Siøtyu Dagar Tæra/tølduſt Egyptſkum hia.

Joſephs þa Sorg var vte/ſende til Kongs og bad/Ef fyrer þyñu Auglite/ eg hefe fūded Naad/Leif vid miñ Fødur Heite/ende/z j Can aans Land / Søfuga Grepſtran veite/ gyrneſt heñn af mier þad.

Þad leyfde Kongureñ þydur/þui ſtood Joſeph ei vid/Ypparſte Landſins Lydur/ liufle ga ferdaſt med/Æra a allar Sydur/ Vtfør Jacobs var tied/a Vøgnum z Rikum rydur/ allt myked Fylgdar Lid.

Vt yfer Jordan foru/Athans Kornhløðu hia/Viku. þar hrygner voru/ſo Vegferd nidre læ/ þa kom j Kynian Hørdu/ Cananerſk Piod er þad ſæ/Egyptſkra Græt þa Jørdu/vpp nefndu þadan j fra.

Epter. þui ſem Oſkade/j Teſtamentis giørd/ Ad Brædra allra Raade/yfer ſtod Jardar ferd Erfda Akurs lade/ Ephron tok fyrer þad Verd/Abraham ad þui gaade/Ætt hans þar ſkylde Byrgd.

Sem j þeim Heller høfdu/Huglurwm læted

fa/vr

ꝑa/vr þui ecke vid tøꝑdu/ aptr heim þadan ꝑra
bræðð Brædra Hiørtun løꝑdu/vid Hitting Jo
sephs þa/Bædu haſi blytt z krøꝑdu/Brot ſitt
ei miñaſt a.

Oſſ ber Jllgiørd ad jæta/O Hiartans Brod
er vor/bidium þig blijdt ꝑorlæta/Brot vor gɞ
mul og ſtor/og huad þad allt vr mæta/jlla ꝑy
rer oſſ ꝑor/haun tok þa tydt ad grata/Trygda
Vinſkap heim ſoor.

Haſi ſagde ei þier hrædeſt/þo huxudud mier
Jllt/i Guds Myſkun nu giædeſt/ſem gaꝑ mier
Hiartad millt/ſo Vianing þier vm ſtædeſt/ þ
lætur haſi vpp ꝑyllt/ og aꝑ Eign miñe ꝑædeſt/
og reikna mier þad ſkyllt.

Haꝑed þui ønguaſi Otta/jñ er mier þ ſo ꝑæ
dt/Gott eitt yðr ad vøtta/j Brodurlegre ſætt/
mijn Vegſemd veitt til Bota / verka ſkal ydar
Ætt/vpp hiedan ei ſkal þriota/ Atuiña e Nor
ned Mætt.

Eign Joſeps tel eg ſtande/Truꝑeſteñ loꝑa kl
ær/bioo j Egypta Lande/til þeſſ Augna lieke
uſt bræꝛ/Sitt Hiarta a Heidur vande/Hūdrad
e Tiju Aar/vt ſleit ſo Æꝑe Bande/Alldur ha
ns var ſo haar.

Hñ ſagde Heimꝑør mijna/hiedann geing eg
mitt Skeid/ Jll Piod mun ydur pijna Enn
DROTTENN ſier þa Neyd/ ei lætur Adſtod
duijna/aptur ꝑærer heim Leid/eꝑ vilied Samd
mier ſyna/ſuered þa Trygdar Eid.

Bein mijn med ydur bered/burt z j Canaans
Land/hellſt þui mier haꝑde kiøred/hia miñe ad
Jardaſt Piod/Enn ſem þeir høꝑdu ſuared/ſo

skildest Ønd hũs God/vid þad veyka Lijþokte red/sem vel j Dygdum stood.

Folnar hin fagra Roosa/Fromer smijda m̃z Kurt/Kistu & Lijked Lioosa/ leggia þar j vel Smurt/slijkum Heidre ma Hroosa/huar þuilij ke verdur spurt/huør er sa ei vill kiosa/ad leidast suo j burt.

Genesis Psalma Goda/ Giørda med hægann Toon/Ættlar Einfølldum bioda/ Aumaste Jesu Pioon / aller sem jdka og skoda/ vppbyllest. Trw og Von/ Sie þier Dyrd Saluator Pinda Saung Krya Presturen̄ Jon/Amen.

Ender Genesis Psalma.

[illegible] auergeantwordet hefft/ de hefft des gröter Sünde. Van
do an/ trachtede Pilatus darnha/ wo he en loß geue/ de Jöden
öuerst repen/ vnde spreken/ Lestu dissen loß/ so bistu des Keysers
fründt nicht. Wente wol sick thom Könninge maket/ de ys wedder
den Keyser.

Welckere ys dat söste middel.

Do Pilatus dat wordt hörede/ vörede he Jhesum heruth/
vn̄ settede sick vp den Richtestoel/ yn de stede/ de dar heth Hoge-
straeck/ vp Ebreisch öuerst Sabbatha. Jdt was öuerst de Rüst-
dach yn den Paschen/ vmme de söste stunde. Vnde he sprack tho
den Jöden/ Sehet/ dat ys yuwe Köninck. Se schryeden öuerst/
Wech/ wech/ mit deme/ Crützige en. Pilatus sprack/ Schal yck
yuwen Köninck Crützigen? De Hogenprester antwerden/ wy
hebben nenen Köninck/ denn allene den Keyser. Do öuerst

 Pilatus

tus Populus Romani, dat ...
... Rades vnde Volckes.

Wat deden se nha dem ördele?

De Krygesknechte nemen Jhesum / vnde tögen em den Purpuren Mantel vth/vnde tögen em syne Kleder an/vnde vörden en hen/dat se en Crützigeden. Vnde droch syn Crütze/vnde gynck henuth thor stede/de dar heth Galgenberch / welckere heth vp Ebreisch / Golgatha. He was de rechte Isaac/de dat Holdt suluest droch / dar he scholde mede geoffert vnde vorbrandt werden/Gene. xxij.

Dar worden öuerst ock hen geuöret / twe ander Oueldeders/dat se mit em affgedan wörden. Mit densuluigen gynck men vele sachtmödiger vmme/alse mit Christo/Ere Crützen leth men henuth vören/Christus moste syn Crütze suluest dragen. Dar was nene gnade vnde nene barmherticheit.

Konde denn ock Christus syn Crütze dragen?

In deme alse se henuth gyngen/ vünden se einen Minschen

Pilatus sach / dat he nichtes schaffede/ sunder dat ein vele grötter rhumor wardt/ nam he Water/ vnde wusch de Hende vor dem Volcke/ vnde sprack/ Jck byn vnschüldich an deme Blode disses Rechtuerdigen. Sehet gy tho. Do antwerde dat gantze Volck/ vnde sprack/ Syn Blodt kame auer vns/ vnde auer vnse Kinder. Also gaff Pilatus den Mörder vnde Vprörer Barrabam loss/ vnde vorördelde Christum thom Dode/ vnde auerantwerde en/ dat he gecrüzziget wörde. Also deith de Werlt noch/ wo de Poeta secht/ Dat veniam Coruis, vexat censura columbas,

Wo ludet dat ördel auer Christum?

Jhesum van Nazareth/ den Söne Marie/ vnde Joseph/ Vorördele wy yegenwerdigen/ van wegen des Römischen Keysers/ alse einen Vorförer/ Gades lasterer vnde Vprörer/ thom Dode des Crützes. Dat men en henuth vöre/ vor de Stadt/ vnde hengeen an ein Crütze/ twisschen twe Mörder/ Autoritate Senatus Populiq; Romani, dat ys/ vth der gewalt vnde macht des Römischen Rades vnde Volckes.